

தமிழக அரசு நிர்வாகம்

தமிழக அரசு

குடிசைகள் ஒதுக்கீடு மற்றும் கட்டுமானத்துறை

160
75 TAR

~~5415~~ ✓

✓
VBS

RA. SECTION

R 21856

LOLIO. 77

தர்க்கு ராமணி.

இந்த

உத்ப்பட்டி

குமாரபாண்டியன் சிவாஜிபெரியார்

அகலவசுதாரி

பரிசோதிக்கப்பட்டது

பெரியகிணறு

JAPPA

BIRLY & SONS, PRINTERS

369

160
 ஊன் முகம்.

ஊன் முகம் சமஸ்கிருதத்தில் நிவகேசவமிசிரன் இயற்றி
 யது. இது திராயிடத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்
 து. உயுவலிந்த வாக்விபங்கன் மயங்கிச் சிக்கித்திடர்ச
 உயால் இதனை எவர்க்கும் பயன்படுதலாக்கும்பொரு
 டில் பரிபீசாசரியபண்ணித் தருகின்றோம். இர்துலா
 கரியர் கௌதமரது தருக்கதேறியே தமது தெறியாகக்
 கொண்டனாயினு, சமஸ்கிருதத்திலுள்ள வியாய கு
 ததிரவீருத்தியையே நயது ஆளய்ச்சிழில் விசேட உப
 கர சமுலியகக் கொண்டிடாம். தற்காலத்தில் ஏரோப்
 கப்ப தாக்கவீ விவாய ஆங்கம் திரையாங்கமாகக் கூறி
 ன்றோனும் பாதாண்டச்சார்க்கீசர் வியாய ஆங்கம் பரு
 காய்கமாகக் கூறினாரோனும் இருதிறத்தோரும் மூன்றயு
 ம் கந்தாயும் விரித்துரைத்தரியாய இலக்கணம் ஒன்றே
 கொண்டொங்க.

புலோகசிருட்டிகரூன் மருஷசிருட்டிக்சே யுத்தி ச
 த்றி நெய், தானதால் தர்க்கலட்சணமறிந்து எவ்விஷயந்
 தினம் யுத்திசது ஒருரும் ஒருங்கமே மருஷர்க்குச் ச
 ன்க்வொழுக்கமொனக்கொங்க.

செய்வாவிடதிக் சீயே தெற்றெழுத்தக்களிற் பதித்தி
 ன்கும் விசேட உலகைச் சீயைக்கித்யயன்றிச் சமஸ்கி
 துளியிலிற் சருத்தயற்றெனக்கொங்க.

நிர்க்கண்டபத்திரம்.

பக்கம்.

க. பிரமாணம்.	௭
க. காட்சி.	௮
உ. அநுமானம்.	௮௫
க. தற்பொருட்டநுமானம்.	௮௮
உ. பிறன்பொருட்டநுமானம்.	௮௮
ந. அந்நுவயலியதிரேசி.	௮௯
ச. கேவலலியதிரேசி.	௯௦
ரு. கேவலாந்நுவயி.	௯௧
ந. உபமானம்.	௯௨
ச. உரை.	௯௩
உ. பிரமேயம்.	௯௪
க. ஆன்மா.	௯௪
உ. உடம்பு.	௯௫
ந. இந்திரியம்.	௯௬
க. ஆக்கிராணம்.	௯௭
உ. இரசநம்.	௯௭
ந. சட்சு.	௯௭
ச. துவக்கு.	௯௭
ரு. சுரோத்திரம்.	௯௭
சு. மகம்.	௯௭
ச. அருத்தம்.	௯௭
க. திரலியம்.	௯௮
க. பிரிதிவி.	௯௮
உ. அப்பு.	௯௮

நு. தேயு.	-	-	-	நுகு
சு. வாயு.	-	-	-	சுய
ரு. ஆகாயம்.	-	-	-	சுகு
கூ. காலம்.	-	-	-	சுரு
எ. திக்கு.	-	-	-	சுரு
அ. ஆர்மா.	-	-	-	சுகு
கூ. மநம்.	-	-	-	சுகு
உ. குணம்.	-	-	-	சுஎ
க. உருவம்.	-	-	-	சுஎ
உ. இரசம்.	-	-	-	சுக
நு. கந்தம்.	-	-	-	சுக
சு. பரிசம்.	-	-	-	சுக
ரு. சங்கியை.	-	-	-	சுக
சு. பரிமாணம்.	-	-	-	சுக
எ. வேறுதல்.	-	-	-	ருய
அ. சையோகம்.	-	-	-	ருய
கூ. லீபாகம்.	-	-	-	ருய
ய. பரத்தவம்.	-	-	-	ருஉ
யக. அபரத்தவம்.	-	-	-	ருக
யஉ. குருத்தவம்.	-	-	-	ருக
யநு. தீரவத்தவம்.	-	-	-	ருஉ
யசு. சிநேகம்.	-	-	-	ருஉ
யரு. சத்தம்.	-	-	-	ருஉ
யசு. புத்தி.	-	-	-	ருச
யஎ. சுகம்.	-	-	-	ருச
யஅ. துக்கம்	-	-	-	ருச
யகூ. இராசம்.	-	-	-	ருச
உய. தவேஷம்.	-	-	-	ருரு
உக. பிரயத்தினம்.	-	-	-	ருரு
உஉ. தருமம்.	-	-	-	ருரு
உகூ. அதுருமம்.	-	-	-	ருரு

உ. சம்ஸ்காரம்.	-	-	-	ருரு
க. வேகம்.	-	-	-	ருரு
உ. பாவண.	-	-	-	ருரு
நு. தீதிதாபகம்.	-	-	-	ருரு
நு. கருமம்.	-	-	-	ருசு
க. எழுதல்.	-	-	-	ருசு
உ. விழுதல்.	-	-	-	ருசு
நு. முடக்கல்.	-	-	-	ருசு
ச. நீட்டல்.	-	-	-	ருசு
ரு. நடத்தல்.	-	-	-	ருசு
ச. சாமாநியம்.	-	-	-	ருசு
க. பரம்.	-	-	-	ருசு
உ. அபரம்.	-	-	-	ருசு
ரு. லிசேடம்.	-	-	-	ருசு
சு. சமவாயம்.	-	-	-	ருசு
ச. அபாவம்.	-	-	-	ருசு
அ. புத்தி.	-	-	-	ருசு
க. அநுபவம்.	-	-	-	ருசு
சு. மெய்மை.	-	-	-	ருசு
உ. பொய்மை.	-	-	-	ருசு
உ. றீணவு.	-	-	-	ருசு
க. மெய்மை.	-	-	-	ருசு
உ. பொய்மை.	-	-	-	ருசு
சு. மநம்.	-	-	-	சுய
சு. பிரலிருத்தி.	-	-	-	சுய
க. தருமம்.	-	-	-	சுய
உ. அதருமம்.	-	-	-	சுய
அ. தோடம்.	-	-	-	சுய
சு. காமம்.	-	-	-	சுய
உ. வெகுளி.	-	-	-	சுய
நு. மயக்கம்.	-	-	-	சுய

கூ. பிரேத்தியபாவம்.	-	-	கூய
ய. பலம்.	-	-	கூய
யக. துக்கம்.	-	-	கூய
யஉ. அபவர்க்கம்.	-	-	கூந
நூ. சமுசயம்.	-	-	கூக
சு. பிரயோசனம்.	-	-	கூஉ
஠. திட்டாந்தம்.	-	-	கூஉ
க. ஐத்ததருமிதிட்டாந்தம்.	-	-	கூந
உ. வைதருமிதிட்டாந்தம்.	-	-	கூந
கூ. சித்தாந்தம்.	-	-	கூந
க. சர்வதந்திரம்.	-	-	கூந
உ. பிரதிதந்திரம்.	-	-	கூந
நூ. அதிகரணம்.	-	-	கூந
சு. உடம்பாடு.	-	-	கூந
எ. அவயவம்.	-	-	கூந
க. பிரதிஞ்ஞை.	-	-	கூந
உ. ஏது.	-	-	கூந
நூ. உதாரணம்.	-	-	கூந
சு. உபநயம்.	-	-	கூந
஠. நிகமகம்.	-	-	கூந
அ. தருக்கம்.	-	-	கூச
கூ. கிண்ணையம்.	-	-	கூரு
ய. வாதம்.	-	-	கூரு
யக. சற்பம்.	-	-	கூரு
யஉ. விதண்டை.	-	-	கூரு
யகூ. எத்துவாபாசம்.	-	-	கூரு
க. அசித்தம்	-	-	கூரு
க. ஆசிரையாசித்தம்.	-	-	கூரு
உ. சுருபாசித்தம்.	-	-	கூரு
க. விசேடனாசித்தம்.	-	-	கூஎ
உ. விசேடியாசித்தம்.	-	-	கூஎ

நு. அசமர்த்தவீசேடனுசித்தம்.	கூஅ
சு. அசமர்த்தவீசேடியாசித்தம்.	கூஅ
நு. வியாப்யித்துவாசித்தம்.	கூகூ
க. சாத்தியத்துடனுடனிகழ்ச்சியில்லா துதி.	எய
உ. சோபாதிகசம்பந்தி.	எய
உ. விருத்தம்.	எய
நு. அநைகாந்திகம்.	எய
நு. சாதாரண அநைகாந்திகம்.	எய
சு. அசாதாரண அநைகாந்திகம்.	எய
சு. பிரகாணசமம்.	எக
ரு. காலாத்தியாபதிட்டம்.	எஉ
யசு. சலம்.	எரு
யரு. சாதி.	எரு
க. உற்கருஷம்.	எசு
உ. அபகருஷம்.	எசு
யகூ. நிக்சிரகத்தாநம்.	எரு

த ரீ க் க ம் .

முதலாவது. பிரமாணம், பிரமேயம், சம்சயம், பிரயோசனம், திட்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தருக்கம், நிண்ணயம், வாசம், சற்பம், விதண்டை, ஏத்துவாபாசம், சலம், சாதி, திக் கிரகத்தாநகங்கனது தத்துவஞானத்தால் உயர் சிறப்படைப.*

* உயர்சிறப்படைதலென்பது வீடடைதல். பிரமாணநிகரணமாய் பொய்யை அறிவினால் மித்தியா ஞானமாகிய பொய்யை அறிவுகனம், அஃதகல, அவசாரணமாகப் பிறக்கும் காட்டுவாணியமயக்கனாகிய தோஷமகனம். அஃதகல அநன் காரியமாகப் பிறக்கும் புண்ணியபாணங்கனாகிய பிரவிருத்தியகனம், அஃதகல, அநன் காரியமாகிய பிறப்பகனம், அஃதகனங்கனம், அநனேடு திகரணம் தக்கமகனம், அந் தக்கத்தினது ஒழிவே திட்டிரோசமென்றும் அபவர்க்கமென்றும் சொல்லப்படுகிற மோட்சம் என்றாக் கவுதமராதியர் கருத்தைக் காந்தவநாய் கமல தார்க்கை பிரமாணநிபதினது பொருளது உண்மையறிவால் வீடடைதலுநாமென்ற கதினெனக் கொள்க. தர்க்கம் வருவறக் கற்று, அதன் பிரமாணங்களைத் துணிக்கொள்வானெருவன் ஆராய்க்கார், மெய்யிற பொய்யிறவென்றறிவாக்—உடவுள் அருளிய வேதம் யாகு, கையர் இயற்றிய துல் யாகு என்றறிவாக்—ஒன்றேனும் பொய்யை மொழி புகழ்மாசமபாணது மற்றெப்பரிசினும் சாமர்த்திய காரியமாய்நும் தேவநாயோக்கியமுண்டயதன்று,

உத்தேசம்.—இலக்கணம்.—பரீட்சை.—எவ்வளவும் பிரமாணமுதலியவற்றின் உத்தேச இலக்கண பரீட்சை பண்ணப்படாது, அவ்வளவும் அவற்றின் உண்மை அறிவுண்டாகாது. அங்ஙனம் இந்தநூலது வழக்கு உத்தேசமும், இலக்கணமும், பரீட்சையும் என மூன்றுவகைத்து. உத்தேசமாவது பெயர் மாத்திரையாற் பொருளைச் சொல்வது.

இலக்கணமாவது சிறப்பியல்பு. எங்ஙனமெனின் ஆவிற்குத் தாடி முதலிய உடைமை.

இலக்கியத்திற்கு, இலக்கணம் பொருத்துமோ பொருந்தாதோ என்றாராய்தல் பரீட்சை.

ஆசுவின் இவ்விலக்கணபரீட்சைகள் பிரமாணதிகளுடைய உண்மையறிவின் பொருட்டு ஒருதலையாய் வேண்டின. அவற்றுள்ளும் முதற்கண் உத்தேசித்த பிரமாணத்திற்கு இலக்கணம் முறையே கூறப்படும்.

க. பிரமாணம்.

பிரமைக்குக் காரணம் பிரமாணம். இதற்குப் பிரமாணம் இலக்கியம், பிரமாகரணத்தன்மை

மனுடிகுருட்டியாதல் வேண்டும் என்றறிவான்—இவ்வகை புரிதலாம் இவ்வகை புரிதல் மறம் என்றறிவான். ஆதலால் தர்க்கவித்தியை கீட்டடைதற்கு வழியாகும் என ஒருபடித்தாய் அவரும் கொள்ளற்பாற்ற.

மேல்க்காட்டியதில் கௌதமர் கூறிய மதசாரம் அபத்தமாயினும் அவர் கூறிய பிரமாணம் வழுவுறுதொகை காண்க.

இலக்கணம். அற்றாயிற் பிரமாணம் பிரமைக்குக் கரணமாயின் அதற்குப் பயன் கூறல்வேண்டும்; கரணத்திற்குப் பயனுடைமை நியமாதலின். அஃதொக்கும்; அதற்குப் பிரமையே பயன். பயனாகுது சாதித்தல். துணித்தற்கருவியாகிய நவியத்திற்குத் துணித்தலேபயன்.

பிரமை.—எதனது கரணம் பிரமாணமென்று கூறப்பட்டது அப்பிரமையாவது யாது? மெய்மை அதுபவம் பிரமை; மெய்மையென்றது பொய்மைமாகிய ஐயத்திரிவு தருக்க உணர்வுகட்கு விலக்கு. அதுபவம் என்றது திணைவிற்கு விலக்கு. அது திணைவிற்கு அயலாகிய உணர்வு.

கரணம்.—கரணமாவது யாது? உயர்ந்தகாரணம் கரணம்.

காரணம்.—அக்காரணமாவ தியாதெனிற் கூறுதும். நியதமாய்ப் பிறிதொன்றற் காதலின் நிக் காரியத்திற்கு முன்னிற்றல் உடையது யாது, அது காரணம்; ஆடைக்கு தூல் நாடா முதலியனபோல்வ. ஆடை தோன்றுழித் தன்னியல்பின் வந்த கழுதை முதலியவற்றிற்கு முன்னிற்றல் உண்டன்றே. ஆயினும் அது நியமமன்று. தூலருவிற்கு நியதமாய் முன்னிற்றல் உண்டன்றே எனின், அது பிறிதொன்றற்காதல்; ஆடையுருத்தோற்றத்தமைதலின், ஆடையைக் குறித்துக் காரணமெனிற் கற்பனை பெருகும். ஆதலிற் பிறிதொன்றற் காகாரணமாய்

முன்னிற்பதன் தன்மை காரணத்தன்மை. நிய
தியாற் பிதிதொன்றற்காகாது அதின் பின்னிற்
பதன் தன்மை காரியத்தன்மை.

ஒருவன் காரியத்தாலே தொடரப்பட்ட அந்
துவயவியதிரேவி காரணமென்றான், அது பொ
ருத்தாது; நித்தியவியபுவாயவான் முதலியவற்
றிற்குக் காலத்தானும் இடத்தானும் வியதிரேக
மின்மையிற் காரணம்ஆன்மை வரவேண்டுந்
வின்.

சமவாயிகாரணம்.— அக்காரணமும், சம
வாயி, அசமவாயி, நிமித்தம் எண்ணுந் கூறுபா
ட்டால் மூவகைப்படும். அவற்றுள் எதற்க
ட்சமவேதித்துக் காரியக் தோன்றும், அது ச
மவாயிகாரணம்; நூல்கள் ஆடைக்குச் சமவா
யி காரணமாதல் போல்வ. நூலின்கண்ணே
ஆடை சமவேதித்துத் தோன்றும், நாடா முத
லியவற்றின் இல்லை.

அற்றையின் ஆடைக்கு நூலேநடிகம் நாடாமு
தலியவற்றோடுஞ் சம்பந்தமுனதாக, நூலின்க
ண்ணே ஆடை சமவேதித்துத் தோன்றும்—நாடா
முதலியவற்றின்கண் இல்லையென்பது எங்ங
னம்? அஃதொக்கும், அச்சம்பந்தம், சையோ
கமும் சமவாயமுமென இருவகைப்படும். அ
வற்றுள் நீக்கம் இன்றிருப்பவற்றின் சம்பந்தம்,
சமவாயம், என்னவவற்றது சையோகமே. நீக்
கமின்றிருப்பன யாவை? எவற்றுள் ஒன்று ம
ற்வெருன்றைப்பற்றியே நிற்கும், அவை நீக்கமி
ன்றிருப்பன, எங்கனம்? அவயவாவயவிகள்,

குணகுணிகள், வினை வினையின்கள், சாத்வதிகவு
கள், விசேடநித்தியப்பொருள்கள் என்பனவே.
அவைவாயம் முதலியன முறையே கெடாதனவா
ய் அவைவாயமுதலியவற்றைப் பற்றியே தீற்கு
ம்; கெடுமவதிலிற் பற்றாமையே தீற்கும். தூ
வது கெட்டின் ஆடைபோலவும் பற்றுக்கோட்
டதுகெட்டிற் குணம்போலவும். கெடுத்தற்றன்
மைவாவது கெடுத்தற் காரணக்கூட்டக்கூடுதல்.
தூவதுவடகனும் அவைவாயவாயவிகளாதலி
ன், அவற்றதுசம்பந்தம் சமவாயம்; நீக்கலின்
றியிருத்தலின். நாடா ஆடைசட்காலிற் சமவா
யலின்று; நீக்கலின்றிருத்தலின் மையின். நாடா
ஆடைவாயப்பற்றி தீற்றலும் இன்று. ஆதலின்
அவற்றிற்குச் சையோகமே. ஆதலின் இங்ங
னம் ஆடைதூலிற் சமவேதம். எதன்சட் சம
வேதித்துக் காரியத்தோன்றும், அது சமவாய
காரணம், ஆதலின்தூல்களே ஆடைக்குச் சம
வாய்காரணம்; நாடா முதலியன அவ்வ. ஆ
டையுக் தற்புணருருவமுதலியவற்றிற்குச் சம
வாய்காரணம். இங்ஙனம் மட்பீண்டமும் கு
டத்திற்குச் சமவாய்காரணம். குடமுக் தற்பு
ணருருவமுதலியவற்றிற்குச் சமவாய்காரணம்.
அற்றியின் எப்பொழுது குடமுதலியன தோ
ன்றும் அப்பொழுதே தற்புணருருவ முதலிய
னவுக் தோன்றும்—ஆதலின் ஒருகாலத்திற்கு
ன்றின—ஆதலிற் குணகுணிகள் இடவலக்கோ
டுபோலக் காரியக் காரணத்தன்மையேயில்லை,
முற்பிற்பாடு இன்மையின்—ஆதலிற் குடக் தற்
புணருருவமுதலியவற்றிற்குச் சமவாய் காரண

மன்ற. — சமவாயிகாரணங் காரணவிசேடமாதலின் எனிற் கூறும்.

குணகுணிகட்கு ஒரு காலேத் தோற்றமின்று. எங்கனமெனில் பொருள் குணமிலியாயே முற்றேன்றும். பின் அதிற் சமவேதித்துக் குணங்கடோன்றும். ஒரு காலேத்தோற்றமாயிற் குணகுணிகட்கு, ஒரு காரணக்கூட்டத்தனவாதலில் வேறுபாடிவ்லாதல் வேண்டும். காரியவேறுபாடு காரணவேறுபாட்டின் நியதமாதலின். குணமிலியேயாய குடம் குணங்கட்கு முன்னிற்பதாதலின், பொருள் குணங்கட்குச் சமவாயிகாரணமாம். அப்பொழுது காரணவேறுபாடுமுண்டி. குடங் குடத்தைக் குறித்துக் காரணமன்றே. ஒன்றற்கே முற்பிற்பாடினமையின். தானே தன்னைக் குறித்து முன் நிற்பதும் பின் நிற்பதும்லை, தன் குணங்களைக் குறித்து முன் நிற்பதின் பொருள் குணங்கட்குச் சமவாயிகாரணமாம்.

அற்றாயின் இங்கனமாயின் பொருள் முற்கணத்திற் கட்புலமன்மையாதல் வேண்டும். அருவப்பொருண்மையாதலில்; காற்றுப்போல, எப்பொருள் பரிதா உற்பூதவுருவமுடையது, அப்பொருளே கட்புலப்படுவது, பொருண்மையுமாதல் வேண்டும்; குணத்திற்கு இடஞாதற்ன்மையின்மையின். குணத்திற்கு இடஞாதல் பொருளென்பது இலக்கணம். அஃதொக்கும், மிகவு துண்ணிய குடத்திற் குடம் முசற் கணத்திற் கட்புலஞற் கவரப்படாதாயின் அப்பொழுது நமக்கு இடையூறியாது? ஆதலின் மு

ன்னர்க்குணமிலியாயே குடந் தோன்றுமென்
 னும் இது துணிவு. இரண்டு முதலிய கணக்க
 ளிற் கட்டபுலனாற் கவரப்படும். முற்கணத்திற்
 பொருளன்மையாதலில்லைச் சமவாயிகாரணம்
 பொருளென்னும் இலக்கணப்பொருத்தத்தால்
 தகுதியால் குணத்திற்கிடனுமாதலின்.*

* மமது தார்த்திகர் கடுத்திடரினும் துண்கு உண் ம
 ளைக்கிடக்கும் திரவியக்கிசைக் கவருதிற கீபுணமும் தி
 ட்சணமும் உடையலரேனும் சிறுபான்மை வருஷவது
 தாதகமல்ல. முன்னர்க்குணமிலியாயே பொருள் தோ
 ன்தும், அதினின்ற குணத் தோன்றும் என்னும் இது
 மமக்குந் துணிகன்று. இவ்வாறிரியர் தானே சொல்லுதிற
 யது துணியென்பது குணத்திற் கிடனாவென்னும் இ
 லக்கணமுடையது. குணத்திற் கிடனாவதார் தன்மை
 முற்கணத்தினிலாதலின் அக்கணத்தில் அநாதத் திரவிய
 மென்று சொல்லுகிறவன்?

திரவியமென்பது உளதாய்கொன்று, உளதென்று சொ
 ல்லப்பாலது யாத யாத, அது அது யாதென்றுமொர்சன்
 பையினுள்ளதாகவேண்டும். தன்மையின்றியும் பொருளு
 ளதாகமென்பது அகர்த்தகமாக்கியபாய். எங்குளமெனி
 ன் திரவியமின்றினதெனவே, அத்திரவியம் பெரிபதே
 தவஞ் சிறிபதேனும், ஆனதாக, அறுத்துணையேனும் மே
 ழுத்துணையேனும் துரிடத்தகக் கவவவேண்டுமே. அப்
 பொருள் கண்ணுக்குத் தோன்றுவதாயின், உருவத்தன்
 மையுடையதாயும், தோன்றுதலின் அருவத்தன்மையு
 டையதாயும் இருக்கவேண்டுமே. இவைபோல்வானு
 த்ருல் பொருள் உளதென்றறியுக்கால் அஃது இன்ன இ
 ன்ன பரிசைப் இருக்கின்றதென்றறியும் அறிவு விடைய
 மே தன்மை. இத்தன்மையே குணம். ஆதலால் கு
 ணமென்பது, தானே திரவியமாகவது, தான் திரவியத்தி

அசமவாயி காரணம்.—சமவாயிகாரணத் தனுதியிருப்பதும், துணிதற் காரணத்தன்மையு டையதுமாயிருப்பது அசமவாயிகாரணமென்று கூறப்படும். ஆடைக்கு நூலியைபு அசமவாயி காரணம்போல்வ. நூலியைபாகிய குணத்திற்கு, ஆடை, சமவாயிகாரணமும் குணியுமாகிய நூல் களிஞ்ஞவே சமவேதிப்பிக்குதலின் சமவாயிகார ணத்தணித்தாயிருத்தலின் பிறிதொன்றற்கு ஆகா மையும்நியதியுமாகிய முன்னிற்றற்றன்மையால் ஆடையைக் குறித்துக் காரணமாதலின். இங்ங னம் நூலுருவம் ஆடையை அடைந்த உருவிற்கு அசமவாயி காரணம். அற்றாயின் ஆடையுருவி

னின்று பிறிதொன்றாகாதாய்த் திரவியத்தைக் கிரகிக்கின் றவரது உள்ளத்தே புத்தியினுற் பகுக்கப்பட்டுப் பிறர்க் கு உபபோகமாகற்பொருட்டுப் பெயர் பிறிதுகொடுக்கப் பட்டுக் கிடக்கும் பரோருட்டியென்றுகொள்க.

குணமென்பமாத மனோசிசுட்டியாகக்கொண்டி, மாந் தின் சன்னே கிடந்த குணத்திற்குத் திரவியத்தின்க ண்ணே சமவரயக் தோன்றிற்று—ஆதலால் திரவியத் தோன்றுங்கால் குணத் தோன்றியதில்லையென்று சொ ல்வின் ஒருவரது பொருத்தும். எங்ஙனமெனின் குடம் என்பது தோன்றியபின் அதின் உருவம் குடத்தினின்று ம் எழும்பு டப்பொறியின் கிழங்கு கதிர்க்கால் கிரகிக்க ப்படுவதானின் அக்கதிர்ச் சொருபமாகிய உருவமே குடத்தின்குணமாகக் காண்கின்றவனுடைய உள்ளத்தி ற்கொள்க் கிடப்பதால், அக்குணம் குடத்தின் சமவேத மென்றும் அதற்குக் குடஞ்சமவாயமென்றும் குடாதோ ன்றியபோது குணத்தோன்றவில்லையென்றும் சொல்வத மையும். ஆயினும் இவ்வாறியன் இக்கருத்துப்பற்றிக் கூறினரென்று காம் சொல்ல வொல்லோம்.

ற்கு ஆடை சமவாயிகாரணம். ஆதலில், தன்னை யடைந்தேயிருக்கின்ற ஒரு தருமத்திற்கு ஆடை உருவைக் குறித்து அசமவாயிகாரணத்தன்மை கூறத்தகும்; சமவாயிகாரணத்தணித்தாயிருத்தலின்.

நிமித்தகாரணம்.—யாதொன்று சமவாயிகாரணமும், அசமவாயிகாரணமும் அன்றாய்மற்றுங் காரணமாம் அது நிமித்தகாரணமென்று கூறப்படும். நாடா முதலிய ஆடைக்கு நிமித்தகாரணம்.

இக்காரணங்கள் மூன்றும் உள்பொருளுக்கே; இல்பொருட்காயின் நிமித்தகாரணம்மாத்திரம். அதற்கு ஒரிடத்தஞ் சமவாயமின்மையின்; சமவாயம் உள்பொருள் இரண்டின் தருமமாதலின். இக்காரணங்கள் மூன்றினும் யாதாயினும் மேவலாற்றானும் உயருமாயின் அதுவே காரணம். ஆதலின் பிரமைக்குக் காரணம் பிரமாணமென்னும் இவ்விலக்கணந் துணியப்படும்.

உணரப்படாத பொருளினது உணர்வு பிரமாணமென்பது பிரமாணஇலக்கணமெனின் அஃதன்று. ஒரு குடத்தின்கண்ணே குடமிது குணமிது என்றுணரப்பட்டதை உணருந்தாரைகொள் உணர்வுகட்கு அப்பிரமாணியம் வரவேண்டிதலின். வேறுவேறுகிய கண் விசேடத்தோடு கூடிய பொருட்கவர்ச்சியான் உணரப்படாத பொருளினது உணர்த்தற்றன்மை உண்டென்பதன்று; காட்சியான் உன்னிய காலவேறுபாட்டினது தெரியாமையின். வேறுபாடு தெரியின் கிரியை முதற் சையோகமீரூய காண்கி

ற்கும் ஒருமையபிமானமின்றாதல் வேண்டும். பிரமாத்ருப் பிரமேயம் முதலிய பல காரணங்கள் பிரமைக்குள். இவையெல்லாக் காரணமோ அவ்வதல்லவோ கூறுதும். பிரமாதாவும் பிரமேயமுமிருப்பினும் பிரமை பிறவாமையினுணம் இந்திரியசையோகாதியுண்டாயின், விரைவினாற் பிரமை பிறத்தலினுணம் இந்திரிய சையோகாதியே காரணம்; பிரமாதா முதலியனவல்ல. சந்தத் தன்மை விசேடமின்றாயினும் இவ்வயர்ச்சியானே இதற்குப் பிரமாதா முதலியவற்றின் நின்று அநிசயமாதலின் உயர்ந்த காரணம் காரணமென்று கூறப்பட்டது. இந்திரியசையோகாதியே பிரமைக்குக் காரணமாதலிற் பிரமாணம் பிரமாதா முதலியன அல்ல. அப்பிரமாணங்கள் நான்கும் அங்ஙனம்.

இனிச் காட்சி அநாமாக உபமாத உரைகள் பிரமாணங்கள்.

காட்சி.

சாட்சாற்காரிப்பிரமை, காரணம்.

காட்சியாவதியாது? சாட்சாற்காரிப்பிரமைக்குக் காரணம். காட்சியாதிஇந்திரியத்தாற்றேன்றுமது, சாட்சாற்காரிப்பிரமை. அஃதும் சவிகற்ப நீருவிகற்பக் கூறுபாட்டால் இருவகைப்படும். அதற்குக் காரணம் மூவகை; ஒரிடத்திந்திரியம், ஒரிடத்துப் பெருள்இந்திரியக்கூட்டம், ஒரிடத்து ஞாகம்.

எவ்விடத்திந்திரியங் கரணம்? எப்போது திருவிசிற்ப உருவப் பிரமை பலமாம், அப்போது இத்திரியங் கரணம். அவ்வாறே உயிர் மகத்தோடு கூடும்; மகம் இத்திரியத்தோடு; இத்திரியம் பொருளோடு; இத்திரியங்கட்டு அடைந்ததை விளக்குந் தன்மை சியமமாதலின். ஆதலிற் பொருளோடு கூடிய இத்திரியத்தாற் பெயர் சாதி முதல் இயையில்லாத பொருள்மாத்திரமகப்படுக்கும் திருவிசிற்ப ஞானத் தோன்றும். அவ் ஞானத்திற்கு இத்திரியங் கரணம்; துணித்தற்கு நவியம் போல; பொருளினித்திரியக் கூட்டம் அவாந்தரவியாபாரம். நவியத்திற்குமரத்தோடு கூட்டம் போல; திருவிசிற்பஞானம் பலம்; கவியத்திற்குத் துணித்தல் போல.

எவ்விடத்துப்பொருளின்திரியக்கூட்டங் கரணம்? எப்போது, கூறப்பட்ட திருவிசிற்பத்தின் பின்னர் பெயர் சாதி முதலியபுள்ள, சாத்தனியன், பார்ப்பானியன், கரியனியன் என்னும் விசேட விசேடியத் தன்மை அகப்படுக்குஞ் சலிசிற்பஞானத் தோன்றும், அப்போது பொருளின்திரியக்கூட்டங் கரணம்; திருவிசிற்பம், அவாந்தர வியாபாரம்; சலிசிற்பஞானம் பலம்.

எவ்விடத்து ஞானங் கரணம்? எப்போது, கூறப்பட்ட சலிசிற்பத்தின் பின்னர் வெறுப்பு விதமற்புத்திகடோன்றும், அப்போது திருவிசிற்பஞானங் கரணம்; சலிசிற்பம் அவாந்தரவியாபாரம்; வெறுப்பு முதலிய புத்திகள் பலம்.

சலிசிற்பமுதலியவற்றிற்கும் இத்திரியமே கரணமென்பாருமுனர். கடுவுதோன்றியன எவ்

வளவோ அவையனைத்தும் அவாந்தரவியாபாரம்.

அறுவகைக்கூட்டம்.—பொருளின்திரியங் களுடைய சாட்சாற்காரிப்பிரமைக்கு ஏதுவாகிய கூட்டம் யாது; அஃது அறுவகையே. அவை சையோகம், சையுத்த சமவாயம், சையுத்த சமவேத சமவாயம், சமவாயம், சமவேத சமவாயம், விசேடவிசேடியத்தன்மையென்ப னவே.

எப்போது கண்ணாற் குடவீடைய ஞாகந்தோ ன்றும், அப்போது கண்ணின்திரியம், குடம் பொருள், அவற்றது கூட்டஞ் சையோகமே; நீக்கமின்றிருத்தலின்மையின்; இங்கனம் மகம் என்னும் அகவிந்திரியத்தால் ஆன்மவிடைய ஞாகம் நானென்று தோன்றும். அப்போது மகம் இந்திரியம்; ஆன்மா பொருள்; அவற்றது கூட்டஞ் சையோகமே.

எப்போது சையுத்த சமவாயக் கூட்டம்? எப்போது கண்முதலியவற்றாற் குடமடையுருவம் முதலியவை, குடத்தின்சண் நீலஉருவமு ண்டென்று கவரப்படும், அப்போது கண்ணிந் திரியம்; குடமடையுருவமுதலியவை பொரு ள்; அவற்றினது கூட்டஞ் சையுத்தசமவாயமே. எங்கனம்? கண்ணோடு சையுத்தமான குடத்தில், உருவிற்குச் சமவாயமாதலின். இங்கனம் மகத்தால் ஆன்ம சமவேதமாகிய இன்பமு தலியவை கவரப்படும், அப்போதும் இக்கூட் டமே. குடமடைபரிமாணமுதலியவற்றின் க வர்ச்சியின் நான்கு வகைக்கூட்டமும் இக்கா ரணமென்று வேண்டப்படும். சையுத்தசமவா

யம் உண்டாயினும் அஃதில்லாதபோது, சேய்மைச்சுட்பரிமாணம் கவரப்படாமையின். காண்குவதைக் கூட்டம் எங்கனம்? இந்திரிய அவையவங்களோடு பொருளவயவங்கட்கு இந்திரிய அவையவியோடு பொருள் அவையவங்கட்கென்று.

எப்போது சையுத்த சமவேத சமவாயக் கூட்டம்? எப்போது கண்முதலியவற்றும் குடவுருவிற சமவேதமான உருவத்தன்மை முதலிய சாதி கவரப்படும், அப்போது கண் இந்திரியம்; உருவத்தன்மை முதலிய சாதிபொருள். அவற்றது கூட்டஞ் சையுத்த சமவேத சமவாயமே. எங்ஙன்? கண்ணோடு சையுத்தமான குடத்திலுருவஞ்சமவேதம்; அதின் கண்ணுருவத்தன்மைக்குச் சமவாயமாதலின்.

எப்போது சமவாயக் கூட்டம்? எப்போது செவிப்புலனால் இதுககாரமென்றோசை கவரப்படும் அப்போது செவி இந்திரியம்; ஒசைபொருள்; அவற்றினது கூட்டஞ் சமவாயமே. செவிக்கு வான்வடிவமுண்மையின் ஒசைக்கு வான்குணத்தன்மையுண்மையின்; குணகுணிகட்குச் சமவாயமாதலின்.

எப்போது சமவேத சமவாயக் கூட்டம்? எப்போது செவியிற் சமவேதமான ஒசையில் ஒசைத்தன்மைமுதலிய சாதி கவரப்படும், அப்போது செவி இந்திரியம்; ஒசைத்தன்மை முதலிய சாதி பொருள்; அவற்றினது கூட்டஞ் சமவேத சமவாயம். செவியிற் சமவேதமான ஒசையில் ஒசைத்தன்மைக்குச் சமவாயமாதலின்.

எப்போது விசேடவிசேடியத்தன்மைப்பொருள் இத்திரியக் கூட்டம்? எப்போது கண்ணோடு சையுத்தமான நிலத்திற், குடயில்லென்று குடமுதலியவற்றின்மை கவரப்படும், அப்போது கண்ணோடு சையுத்தமான நிலத்திற்குக் குடமுதலியவற்றின்மை விசேடியம். குடயில்லது நிலமென்னுமிடத்துக் குடமுதலியவற்றின்மை விசேடம். எப்போது மகத்தோடு சையுத்தமான ஆன்மாவின் என்னிடத்தின்பயில்லென்று கவரப்படும். அப்போது மகத்தோடு சையுத்தமான ஆன்மவுக்கு இன்பமுதலியவற்றின்மை விசேடியம். இன்பயிலென்னென்னுமிடத்தின்பயின்மை விசேடம். எப்போது செவியற் சமவேதமான ககாரத்திற் சகாரத்தன்மையிலென்று கவரப்படும், அப்போது செவியற் சமவேதமான ககாரத்திற்குச் சகாரத்தன்மை விசேடியம். சகாரத்தன்மையிலலது ககாரமென்புவிச் சகாரத்தன்மை யின்மை விசேடமாதலில். இங்ஙனம் சுருக்கத்தாற் கூறலாம். ஐவகைச் சம்பந்தத்தின் சம்பந்தியினது விசேட விசேடியத்தன்மை இலக்கணமான பொருளிர்த்திரியக் கூட்டத்தால் இன்மை கவரப்படும். இங்ஙனஞ் சமவாயமும் கண்ணோடு சையுத்தமான துலிற்கு விசேட விசேடியமான ஆடைச் சமவாயம். இந்நூல்களிலே ஆடைச் சமவாயமென்று கவரப்படும். ஆதலின் இங்ஙனம் அறுவகைக் கூட்டல் கூறப்பட்டது.

அநுமாரம்.

இலிங்க பராமரிசம் அதுமாரம். எதினால் அதுமிக்கப்படுமும் அஃது அதுமாரம். இலிங்கபராமரிசத்தானே பொருள் அதுமிக்கப்படும். ஆதலின் இலிங்கபராமரிசம் அதுமாரம். அது புனை முதலிய ஞானம்; அதுமிதியைக் குறித்துக் கரணமாதலின். தீ முதலிய ஞானம் அதுமிதி; அதன் கரணம் புனை முதலிய ஞானம்.

இலிங்கம் யாது? அதனது பராமரிசம் யாது? கூறுதும். வியாத்திவலத்தாற் பொருளையுணர்ந்துவது இலிங்கம். எங்ஙனம்? புனை தீக்கிலிங்கம். அங்ஙனமன்றோ யாண்டுப்புனை ஆண்டுத்தீயென்னும் உடனிகழ்ச்சி தீயமம் வியாத்தி. அது கவரப்படும்காலே புனை தீயை உணர்த்தும். ஆதலின் வியாத்திவலத்தாற்றியது மாபகம். ஆதலிற் புனை தீக்கிலிங்கம். அதனது மூன்றும் ஞானம் பராமரிசம். அங்ஙனமன்றோ முன்னே அட்டிண்முதலியவற்றின் மறித்து மறித்தும் புனைகண்டு தீக்கானாவின்ருள், அம்மறித்துக் காண்டலாற் புனை தீக்களது தன்னியல்பான சம்பந்தம் துணியாதின்றான், யாண்டுப் புனை ஆண்டுத்தீயென்று.

யாண்டு மித்திரைமகன்மை ஆண்டுக்கருமையென்பதொக்கும். ஆயினும், மித்திரைமகன்மை கருமைகட்டுத் தன்னியற்கைச் சம்பந்தமின்று. மற்றென்னெனின் ஓளபாதிசமே; அடகுமுதலிய உணவுப் பரிணாமமான உபாதிபுண்மையின்; அங்ஙனமன்றோ கருமையின் மித்திரைமகன்மை பிரயோசகமன்று. மற்றென்னென

னின் அடகு முதலிய உணவுப் பரிணதி வேறு பாடே பிரயோசகம். பிரயோசகமும் உபாதி யென்று கூறப்படும். புனைதீக்களது சம்பந்தத்தில் ஒருபாதியுமின்று; தகுதியல்லது சங்கித் தற்பொருட்டருமையாதலின் தகுதியது காணப்படாமையின். யாண்டுபாதியுண்டு ஆண்டுக் காணப்படும். எங்ஙனம்? தீக்குப் புனையொடு சம்பந்தத்தில் ஈர விறகின் கூட்டம், கொலை மைக்கு அதன்மசாதநத்தோடு கூடிய சம்பந்தத்தில் இழிவுடைமை. உபாதி மித்திரைமகன் மைக்குக் கருமை சம்பந்தத்தில் அடகு முதலிய உணவுப் பரிணதி வேறுபாடு. ஈண்டு புனைகக்குத் தீயுடனிசழ்ச்சியில் ஒருபாதியுமின்று.

உண்டாயின் அப்போது நிலம்போலக் காணப்படும். ஆதலிற் காட்சியின்மையினில்லையென்னுந் தருக்கத்துணையுடைய உணர்வின்மையோடு கூடிய காட்சியானே உபாதியின்மை துணியப்படும். அங்ஙனமன்றோ உபாதியின்மையின்றோன்றிய வாசனையோடு கூடிய மறித்துக்காண்டலின்றோன்றிய வாசனையோடு கூடிய உடனிசழ்ச்சி கவருங் காட்சியானேபுனைதீக்களது வியாத்தி துணியப்படும். ஆதலின் புனை தீக்களுக்குத் தன்னியற்கைச்சம்பந்தம். ஒளபாதிமன்று. தன்னியற்கைச் சம்பந்தம், வியாத்தியென்று கூறப்படும்.

ஆதலின் இந் நியாயத்தாற் புனை தீக்களது வியாத்தி கவரப்படுகையின் அட்டிலிற் புனை ஞாநம் யாது, அதுமுதலது; மலை முதலிய பக்கத்திற் புனை ஞாநம் யாது, அது இரண்டாவது.

பிற்பாடு முன் கவரப்பட்டதாகிய புகை தீக்க
ளது வியாத்தியை நினைத் தம்மலையின்கண்ணே
பின்னர்ப் புகையைப் பராமரிசிக்கின்றான் இம்
மலையிற்றீயால் வியாத்தமான புகையுண்டென்
று. இப்புகைஞாநமூன்றாவது. இஃதொரு தலை
யாய் வேண்டப்பட்டது. வேரையின் யாண்டுப்
புகை ஆண்டுத் தீயுண்டாக ஈண்டுத்தீயிருத்தலெ
ங்ஙனம்? ஆதலின் ஈண்டுப் புகையுண்டென்
னும் ஞாநம் வேண்டப்படும்.

இதுவே இலங்க பராமரிசம். அதுமிதியை
க் குறித்துக் காரணமாதலின் அதுமாரம். அத
னால் இம்மலையிற்றீயுண்டென்னும் அதுமிதிஞா
நத் தோன்றும்.

ஆகையின் முன்னிரட்டலிற் புகை ஞாநம் யா
ததுதீயநுமாபகம் எங்ஙனம்? அன்று; அஃது
ஒக்கும்; வியாத்தி கவரப்படாமையின், வியாத்
தி கவரப்படுகையின் அதுமிதி தோன்றலின்.
ஆயின் வியாத்தி துணிந்தபின் பட்டிலின்கண்
னே தீயநுமிக்கப்படும். அதுபலத்திப்பொரு
ளிலும் துணிந்த பொருளிலும் நியாயம் வழங்
காது. மற்றென்னெனில் ஐயப்படுபொருளில்.
ஆயின் மலையடைதன் மாத்திரமாகிய மகற்குப்
புகைஞாநத் தீயை அதுமிக்கப்பண்ணாதென்?
இவ்விடத்தையமுண்டென்றே சாதித்தல் வாதி
த்தலாகிய பிரமாணமின்மையால், ஐயம் அதுமா
நத்தாலடைதலின். அஃதொக்கும்; கவரப்படா
த வியாத்தியான் போலக் கவர்ந்து மறந்து கவர்
வியாத்தியுடைய மகற்கும் அதுமாரம் பிறவா
மையால், வியாத்தி நினைவும் அதுமிதியேதுவா
தலின். புகை காண்டலா லெழுந்த வாசனையு

டையனாய் வியாத்தியை நினைப்பான், அதேது
புனை யறுவதுதீயது, ஏங்கனம், அட்டிலென்
று. ஆதலிற் புனைக் காட்சி தோன்றலில் வியாத்
திநினைவு தோன்றுகையின் இதுவும் புனையு
டைத்தென்னும் புனை ஞாகம் யாது, அது மூ
ன்றாகது. அதவே தீயையயதுமிக்கப்பண்ணும்,
மற்றையவல்ல. அதவே இலிங்கபராமரிசம். ஆ
தலில் இலிங்க பராமரிசம் அதுமாகமென்னுயி
து துணியப்படும்.

தற்பொருட்டநுமாகம்.

அவ் வதுமாகமும் தற்பொருட்டிம் பிறன்
பொருட்டுமென இருவகைப்படும். தற்பொரு
ட்டுத் தன்னுணர்வினேது. அங்கனமன்றே,
தானே அட்டின் முதலியவற்றின் விசிட்டமா
கிய காட்சியாத் புனைதீக்களது வியாத்தியைக்
கவர்த்து, மலையருகடைந்து அதன்சட்டியின்
ஐயமுடையனாய் மலையின் கிகழ்வதாய் இடை
விடாத மூலத்ததாய் விண்ணுரிஞ்சம் புனை ஒழு
ங்கைக் கண்டு புனைகாண்டலாலெழுந்த வாச
னையுடையனாய், யாண்டுப்புனை ஆண்டுத்தீயெ
ன்று வியாத்தியை நினையாதின்றான், ஈண்டும்பு
னையுண்டென்றுணராதின்றான், ஆதலின் இம்
மலையிற்றீயுண்டென்று தானே யுணராதின்றான்.
அதுவே தற்பொருட்டநுமாகம்.

பிறன்பொருட்டநுமாகம்.

தான் புனையாத் தீயையயதுரித்தம் பரனைக்கு
றித்துப் பேரறிக்கும்பொருட்டுப் பஞ்சாவயவ
அதுமாகவாகியம் யாது கூறுகின்றான், அது

பிறன்பொருட்டதாமாகம். அஃதெங்கனம்? மலைதீயுடைத்து; புசையுண்மையான்; யாதுயாது புசையுடைத்ததுவதீயுடைத்து எங்கனம், அட்டில்; இதுவும் அங்கனம் ஆதலில் அங்கனம்; என்பதே. இவ்வாக்கியத்தானே பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பஞ்சரூபத்தோடு கூடிய அவ்விவிங்கத்தாற் பரணுந் தீயையுணரா தின்றான். ஆதலின் இது பார்பொருட்டதாமாகம்.

அந்நவயவியதிரேகி.

இதின், மலைக்குத் தீயுண்மை சாத்தியம். புசையுண்மை ஏது. அதுவும் அந்நவயவியதிரேகி; அந்நவயத்தானும் வியதிரேகத்தானும் வியாத்தியுடைமையின்.

அங்கனம், யாண்டுப்புசை, ஆண்டுத்தீ, எங்கனம், அட்டில் என்பது அந்நவயவியாத்தி; அட்டிலிற் புசைதீக்களத்தந்நவயஉண்மையது காட்சியின்.

இங்கனம் யாண்டுத்தீயில்லை ஆண்டுப் புசையுமில்லை, எங்கனம், மடுவில்; என்பது வியதிரேக வியாத்தி. மடுவிற்புசைதீக்களதுவியதிரேகஉண்மையது காட்சியால் வியதிரேக வியாத்திக் கிது முறை.

அந்நவயவியாத்தியில் யாது வியாப்பியம், அதனின்மை ஈண்டுவியாபகம், யாதுவியாபகம் அதனின்மை ஈண்டுவியாப்பியமென்று அங்கனங் கூறப்பட்டது. உண்மை வியாப்பியமும் ஏனைவியாபகமும் இன்மைக்கு மாறய்வரும்.

ஆதலில் இங்ஙனம் புகையுண்மையெதுவில் அந்நுவயத்தானும் வியதிரேகத்தானும் வியாத்தியுண்டு.

வாக்கியத்தில் அந்நுவய வியாத்தி யொன்று காட்டப்பட்டது. ஏது அது ஒன்றானும் பயனாதலின். அவற்றுள்ளும் அந்நுவயஞ் செவ்வீதாதலிற், காட்சி செந்நெறியாற் சித்திக்கும் பொருட்குக் கொடுநெறியாற் சாதித்தல் பெருந்தாமையின். வியதிரேகவியாத்தியின்மையினன்று. ஆதலின் இங்ஙனம் புகையுண்மை அந்நுவயவியதிரேகையே.

கேவலவியதிரேகி.

இங்ஙனம் ஏனையவும். உய்தலுடம்பு சான்மகம், பிராணாதியுடைமையின். யாது சான்மகமன் நது பிராணாதியுடைமையதன்று, எங்ஙனம், குடம்; இவ்வுய்தலுடம் பங்ஙனமன்று. ஆதலின் இங்ஙனமன்று. இதின், உய்தலுடம்பினது சான்மகத்துவஞ் சாத்தியம், பிராணாதியுடைமை ஏது. இது கேவலவியதிரேகி; அந்நுவய வியாத்தியின்மையின். அங்ஙனமன்றோ, யாது பிராணாதியுடையது அது சான்மகம், எங்ஙனம், இதுவன்று திட்டாந்தயில்லை. உய்தலுடம்பெல்லாம் பக்கமே.

இலக்கணமுங் கேவலவியதிரேகியேது. எங்ஙனம்? பிரிதிவியிலக்கணங் கந்தமுடைமை. இவ் விவாதபதம், பிரிதிவிகந்தமுடைமையின். யாது பிரிதிவியன்று அது கந்தமுடையதன்று, எங்ஙனம்? புணல். இதில் யாது கந்தமுடை

யது, அது பிரிநிவி, எங்கனம், இது என்று திட்டாந்தமில்லை.

பிரமாண இலக்கணமாகிய பிரமாகரணத்துவமும் அவ்வாதே. அங்கனமன்றே, காட்சி முதலியன பிரமாணமென்று வழங்கத்தக்கன. பிரமாகரணத்துவமாதலின்; யாது பிரமாணமென்று வழங்கப்படா தது பிரமாகரணமன்று. அது எங்கனம்? காட்சிப்போலிமுதலியன. இதில் யாது பிரமாகரணம் அது பிரமாணமென்று வழங்கத்தக்கது, எங்கனம் இதுவென்று திட்டாந்தமில்லை. பிரமாணமெல்லாம் பக்கஞ்செய்தலின். இதில் வழக்கம் சாத்தியம்; பிரமாணத்துவமன்று; அதற்குப் பிரமாகரணத்துவமாகிய ஏதுவினின்றும் வேறின்மையிற் சாத்தியஅவிசேடக்குற்றம் வருதலினான். ஆதலில் இங்கனம் கேவலவியதிரேகிகள் காணப்பட்டன.

கேவலாநுவயி.

ஒரோவொரேதுக்கேவலாநுவயி. எங்கனம்? விசேடம் அபிதேயம்; பிரமேயமாதலின். யாது பிரமேயம் அஃது அபிதேயம், எங்கனம் குடம்; இதுவும் அங்கனம். ஆதலின் இங்கனம். இதில் விசேடத்திற் கபிதேயத்துவஞ் சாத்தியம் பிரமேயத்துவம் ஏது. அதுவும் கேவலாநுவயியே. யாதபிதேயமாகா தது பிரமேயமுமாகாது. எங்கனம், இதுவென்று திட்டாந்தமில்லை. எவ்விடத்தும் பிரமாணிகப் பொருளே திட்டாந்தம். அதுவும் பிரமேயமும் அபிதேயமும்.

அந்நுவயவியதிரேகி கேவலாநுவயிகேவல

வியதிரேகியென்னுமேதுக்களதுநடுவே. எவ்
வேது அந்நுவயவிய திரேகி. அதுவும் பஞ்
சரூபத்தோடு கூடியே தனது சாத்தியத்தைச்
சாதிக்கவல்லது. ஒரு ரூபத்தானுங் குறைந்த
தாகாது.

அப்பஞ்சரூபங்கள், பக்கத் தருமத்தன்மை
சபக்கத்திலுண்மை, விபக்கத்தினீக்கம், அவா
திதவிடையத்தன்மை, பிரதிபக்கமின்மையெ
ன்பனவாம். இப்பஞ்சரூபங்கள் புகையுடை
மை முதலிய அந்நுவயவியதிரேகியேதுக்களி
னிருக்கும். புகையுடைமை பக்கமான மலை
க்குத் தருமம்; மலையினஃதிருத்தவன். இங்
வனஞ் சபக்கத்திலுண்மை. சபக்கமாகிய அ
ட்டின் முதலியவற்றினிருக்குமென்பது பொ
ருள். இங்வனம் விபக்கமாகிய மடுவீனீக்க
ம். ஆண்டில்லையென்பது பொருள். இங்
வனம் புகையுடைமை அவாதிதவிடையம். அங்
வனமன்றே, புகையுடைமையாகிய ஏதுவுக்
கு விடையஞ் சாத்திய தருமம். அது தீயுடை
மை யாதானும் வாதிக்கப்படாமை கண்டிக்கப்
படாசென்பது பொருள். இங்வனம் புகையு
டைமை பிரதிபக்கமில்லது. அங்வனமன்றே
சாத்தியத்தின் விபரீதசாதக ஏதுக்கூறுபாடு பிர
திபக்கமென்று கூறப்படும். அதுவும் புகையு
டைமை ஏதுவினின்று தோன்றாமையின். ஆத
வின் இங்வனம் பஞ்சரூபங்கள் புகையுடை
மை ஏதுவிருக்கும். ஆதவின் இப்புகையு
டைமை தீயுடைமையது கமரம். அது தீயுடை
மை சாதகம். தீயினது பக்கதருமத்துவம் ஏது

வினது பக்கதருமத்துவவலியாற் சித்திக்கும். அங்கனமன்றோ, அதுமாகத்திற்கு அங்கம் வியாத்தியும் பக்கத்தருமத்துவமுமென இரண்டு. அவற்றுள் வியாத்தியாற் சாமாநிய சித்தி, பக்கதருமத்துவவலியாற் சாத்தியத்திற்குப் பக்கதருமத்துவவிசேடம் சித்திக்கும். மலைத்தருமமாகிய புகையுடைமையாற்றீயும்மலைச்சம்பந்தமாயேய துமிக்கப்படும். வேரூயிற் சாமாநியம் வியாத்திகவர்வதானே சித்தித்தலின், அதுமாகம்பயனிலி.

அத்துவயவியதிரேகியேது யா ததுபஞ்சருபத்தோடு கூடியே வல்ல வேதுவாம். வேரூயின் ஏதுப்போலி; ஏது வல்லதென்னுமளவு.

கேவலாந்துவயி நான்கு ரூபத்தோடு கூடியே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்கும். அதற்கு விபக்கத்தினீக்கமின்று. விபக்கமின்மையின்.

கேவலவியதிரேகி நான்கு ரூபத்தோடு கூடியே. அதற்குச் சபக்கத்தினுண்மையின்று. சபக்கமின்மையின்.

பக்கஞ் சபக்கம் விபக்கம் யாவை கூறுதும். ஐயமுடைய சாத்திய தருமத்தையுடைப தருமிபக்கம். எங்ஙனம்? துணிந்த புகை அதுமாகத்தின் மலை.

துணிந்தசாத்திய தருமத்தையுடைய தருமி சபக்கம். எங்ஙனம்? இப்புகையதுமாகத்தின்கண்ணே யட்டில்.

விபக்கந் துணிந்த சாத்தியமில்லாத தருமி. எங்ஙனம்? ஆண்டே மடு. ஆதலின் இங்ஙனம் அத்துவயவியதிரேகி, கேவலாந்துவயி கேவ

லவியதிரேகியாகிய மூன்றேதுவுங் காட்டப்பட்டன.

ஏதுப்போலி.

அவற்றின் வேறுபட்டன ஏதுப்போலிகள். ஏதுவில்க்கண ஏதுவைப்போல வினங்குவன ஏதுப்போலிகள்; அவையும் பலவகைய; அசித்தம், விருத்தம், அநைகாந்திகம், பிரகரணசமம், காலாத்தியயாபதிட்டம், என்னும் வேறுபாட்டால் ஐவகையே.

அசித்தம்.

அவற்றுள்துணியாத பக்கவிருத்தி அசித்தம். அது ஆசிரையாசித்தம், சொருபாசித்தம், வியாப்பியத்துவாசித்தமென மூன்றுவகையே.

ஆசிரையாசித்தமெங்கனம்? வான்ருமரைமணமுடைத்து; நாமரைத்தன்மையால்; பொய்கைத்தாமரைபோல. இதில் வான்ருமரை ஆசிரையம்; அஃது மின்றே.

சொருபாசித்தமெங்கனம்? சொல் அரித்தம்; கட்புலப்படுதலால், குடம்போல. கட்புலப்படுதல் ஏது. அதுவுஞ் சொற்கின்றே. சொற்செவிப் புலப்படுதலின்.

வியாப்பியத்துவாசித்தம் இருவகை. ஒன்று வியாத்திகவர்வதாகிய பிரமாணமின்மையின் மற்றையது உபாதியுண்மையின். அவற்றின், முதலதெங்கன்? யாது சத்து அதுகணிகம், அதெங்கனம்? முகிற்படலம். சத்தாநியுஞ்சத்து. சொபாநிகத்தாற் சத்துக்கு வியாப்பியத்துவாசித்தங்கூறில் வேறடைந்த கணிகத்துவம் வேண்ட

ப்படும். இரண்டாவதியாது? வேள்வியின் சி
கழுங் கொலை அதன்ம சாதகம்; கொலைமையா
ல்; வேள்விப்புறத்துக் கொலைபோல. இதின்
அதன்மசாதகத்தின்கட் கொலைமை பிரயோச
கமின்று. மற்றென்னை? இழிவே பிரயோசக
ம்; உபாதியென்னுமளவு. அங்ஙனமன்றோ
சாத்திய வியாபகத்துவமாய்ச் சாதகத்திற் கவ்வி
யாபகத்துவமாதல் உபாதியென உபாதியிலக்க
ணம். அதுவும் இழிவின் கணுண்டு. இழிவு
சாத்தியமான அதன்மசாதகத்துவத்துக்கு வியா
பகமே; யாண்டியாண்டதன்மசாதகத்துவம் ஆ
ண்டொருதலையாக இழிவென்று. இங்ஙனஞ்
சாதகமான கொலைமையை இழிவு வியாபியா
து; யாண்டு யாண்டு கொலைமை ஆண்டொரு
தலையா விழிவின்னு; வேள்வியினது பசுக்கொ
லையினிழிவின்மையின்; வேறடைந்த வியாத்
தியோடுகூடிய கொலைமை வியாப்பியத்துவாசி
த்தமே.

சாத்தியவிபரீதத்தோடு வியாத்தம், விருத்தம்.
அஃதெங்கனம்? சொல் நித்தம்; காரியத்தன்
மையால், வான்போல. காரியத்தன்மை சாத்திய
மான நித்தியத்துவத்துக்கு விபரீதமான அநித்தி
யத்துவத்தோடு வியாத்தம். யாதுகாரியம் அஃ
தநித்தியம். ஆகலிற் காரியத்தன்மை விருத்தம்.

வியவிசாரத்தோடு கூடியது அநைகாந்திகம்.
அஃது சாதாரண அநைகாந்திகம் அசாதாரண
அநைகாந்திகமென இருவகைத்து. அவற்றுள்
பக்க சபக்க விபக்கத்திலிருப்பது சாதாரண அ
நைகாந்திகம். எங்ஙனம்? சொல் நித்தியம்; பிர

மேயத்தன்மையால் ; வியோமம்போல. இஹிற் பி
 ரமேயத்தன்மையேது. அஃது நித்த அநித்தத்தி
 ரூப்பது. சபக்கலிபக்க நீக்கமியாததசாதாரண
 அநைகாந்திகம். அஃதெவ்வனம்? நிலம் நித்த
 ம் ; மணமுடைமையால். மணமுடைமை சப
 க்கமாகிய நித்தத்துவநின்றும் விபக்கமாகிய அநி
 த்தத்துவநின்றும் நீக்கம் ; நிலமாத்திரையினிரு
 த்தல்.

எவ்வேதுவுக்குச் சாத்தியவிபரிதந்தைச் சாதி
 க்கும் ஏதுக்கூறுபாதிண்டதுவே பிரகரணசமம்.
 எவ்வனம்? சொல் அநித்தம் ; நித்தியதருமமின்
 மையால். சொல் நித்தம் ; அநித்தியதருமத் தோ
 ன்றமையால், என்பதுவே. இதுவே சற்பிரதி
 பக்கமென்றுங் கூறப்படும்.

பிரமாணந்தரத்தாற்றுணிந்த சாத்தியவின்மை
 யேது வாதித விடையம். காலாத்தியயாபதிட்
 டமெனவுங் கூறப்படும். எவ்வனம்? இவெம்
 மையிலது ; பொருண்மையால் ; புனல்போல.
 இதில் பொருண்மையான ஏதுவுக்குச் சாத்திய
 ம் வெம்மையின்மை. அதன்மைகாட்சியானே
 துணியப்பட்டது ; பரிசனக்காட்சியால் வெ
 ம்மைதோன்றலின். ஆதலின் இவ்வனம் அநுமா
 நம் உணர்த்தப்பட்டது.

உபமானம்.

அதிதேசவாக்கியப்பொருண்ணிலேவோடு கூடி
 ய ஆவொப்புமை அடைபிண்ட ஞானம் உபமா
 நம். எவ்வனம்? ஆமாவுணரானாயும், எவ்வனம்
 ஆ அவ்வனம் ஆமா, என்றொருகாட்டுமகனாற்
 கேட்டுக் காட்டுட்புக்கு வாக்கியப்பொருணி

னைத்துக்கொண்டு, எப்போது ஆவொப்புமைவி
 சிட்டபிண்டங் காணாநின்றான், அப்போ தவ்
 வாக்கியப்பொருணினேவோடு கூடிய ஆவொ
 ப்புமை விசிட்டபிண்ட ஞானம் உபமானம் ;
 உபமிதியைக் குறித்துக் கரணமாதலின், ஆ
 வொப்புமை விசிட்டபிண்டங் கண்டபின்
 னர், இது ஆமாமொழிவாக்கியமான பிண்ட
 மென்னும் காமநாமிசம்பந்தஞானம் உபமிதி.
 அதுவே பலம்.

உரை.

ஆத்தவாக்கியம் உரை. ஆத்தன் உள்ளபொரு
 னை உபதேசிக்கும் தன் வாக்கியம், அவாய்நிலை,
 தகுதி, அண்மையுடைய பதங்களினது கூட்ட
 ம். ஆதலினுணை ஆபுரவிமகன் யானையென்பது
 வாக்கியமன்று ; ஒன்றற்கொன்றவாய்நிலையின்
 மையின். “தீயால் நனைக்க” என்பது வாக்கியம
 ன்று ; தகுதியின்மையின். தீ நனைத்தல்கட்கொ
 ன்றற்கொன்றுளதாகிய தகுதியின்றன்றே. “ தீ
 யால் என்னுமூன்றாவதால் நனைத்தல்” ஆகியகா
 ரியத்தைக் குறித்துக் காணத்தன்மைதீக்குக் கூ
 ப்பட்டது. தீ நனைத்தல்கரணமாம்பொருட்டுத்
 தக்கதன்று. ஆதலிற் காரியகாரண பாவஜிலக்
 கணசம்பந்தத்திற் தீநனைத்தல்கட்குத் தகுதியி
 ன்மையிற் தீயானனைக்கவென்பது வாக்கியமன்
 று. இங்ஙனம் ஒவ்வொரு யாமத்தின் ஒருக்கு
 கூறப்படாத “ வெள்ளை—மாவைக்—கொலாக்
 —குணர்க” என்னும் பதங்கள் வாக்கியமல்ல.
 ஒன்றற்கொன்றுள்ள தகுதியுளதாயும் ஒன்றற்
 கொன்றவாய்நிலையுளதாயும் ஒன்றற்கொன்றன்

மையின்மையின். 'யாவை அவாய்நிலையன, தருதியன, அண்மையன, அவையே வாக்கியம். எங்ஙனம்? "செயோதிட்டோமந்தாற் றறக்கம் வேண்டியான்வேட்க" என்பது முதலியன. "ஆற்றங்கரையில் ஐந்து கனிகளிருக்கின்றன" "ஆவைக்குணர்தி" என்பன முதலிய, பதங்கடாமே விரையக் கூறப்பட்டன வாக்கியமாம்.

அற்றாயின், இதில் பதங்கள் வாக்கிய நிலையன அல்ல. மற்றென்னென்றிற் பொருள்கள்; கனி முதலிய ஆதேயங்கட்கே கரை முதலிய ஆதார அவாய்நிலைமையால். ஆராயிற் பொருள்களும் அவாய்நிலையனவல்ல; அவாய்நிலை இச்சைவடிவாற் சேதந தருமமாதலின். அதொக்கும். பொருள்கள் தம்பதங்கள் கேட்பானுக் கொன்றற்கொன்று விடையமான அவாய்நிலையைத் தோற்றுவித்தலின் அவாய்நிலையனவெனக் கூறப்படும். அதன்வழியால் அதனைக் கூறும்பதங்களும் அவாய்நிலையனவென உபசரிக்கப்படும். பதங்களே பொருளைக் கூறிக்கொண்டு பொருள் வேறுபாட்டுவிடைய அவாய்நிலையைத் தோற்றுவிப்பனவென்னும் உபசாரத்தால் அவாய்நிலையனவென்றுமாம். இங்ஙனம் பொருள்களும் அவாய்நிலையன; ஒன்றற்கொன்று கூட்டத்தருதியனவுமாம். அதுவழியால் அப்பதங்களுந் தருதியனவென்றுபசரிக்கப்படும். அண்மை பதங்களுக்கு ஒருவனானே விரையக்கூறுதல். அதுவுந் தானே பதங்களினுண்டு; பொருள்வழியானன்று. ஆதலின் இப்

பொருளுண்டாயிற்று. பொருள்கூறும்வழியாற் கேட்டபரனுக்குப் பதவேறுபாட்டுவிடைய அவாய்கிலையையாயினும் பொருள் வேறுபாட்டுவிடைய அவாய்கிலையையாயினுந் தோற்றுவிக்கின்ற, விளங்கும் ஒன்றற்சொன்று கூட்டத்தகுதிப்பொருளைக் கூறுகின்ற பதங்களது கூட்டம் வாக்கியம்; பதமும் எழுத்துக்கூட்டம்;* ஈண்டுக்கூட்டம் ஒரு ஞானவிடையமாதல். இங்ஙனம் அதின் முறையுடைய வாக்கிய எழுத்துக்கட்கு விரையக்கெடுதல் உண்மையின் ஒருங்கே பலவெழுத்ததுபவ முண்டாகாமையின் முதலெழுத்துக்களை அநுபவித்தெழுத்துக்கேட்குங்கால் முதன்முதலெழுத்ததுபவத்தாற் பிறத்த வாசனையோடுகூடிய ஈற்றெழுத்தோடுபொருந்திய பதத்திற்கமைத்த பொருட்சங்கேதங்கவர்தலால் அளிக்கப்பட்ட செவிப்புலனால் ஒருங்கே சதசத்தான பலவெழுத்தை அகப்படுக்கும்பத உணர்வு தோன்றுந் துணைவலியால் புறத்தபி ஞானம்போலப் புறத்தபி ஞானக்காட்சியில் அதிசமாயுமுன்னரவத்தை தோன்றுமே. அன்றோ பின்னர் முதன்முதற் பதாநுபவத்தாற் றேன்றிய வாசனையோடு கூடிய பதப்பொருள் ஞானத்தால் அளிக்கப்பட்ட ஈற்றுப்பதவிடையச் செவிப்புலனாற் பதத்தை அகப்படுக்கும் வாக்கிய ஞானமுண்டாம். இவ்வாக்கியம் ஆத்தமகனாற் கூறப்பட்டு உரைப்பிரமாணமாம். அதற்குப்

* பதம் "எழுத்துக்கூட்டம்" எக்குறையும் சிறுபான்மை ஒரெழுத்தே பதமாதலு முன்பென்றதிக.

பலம் வாக்கியப்பொருளுணர்வு. இவ்வரைப் பிரமாணவிலக்கணம் உலகினும் வேதத்தினும் பொது. உலகத்தின் இதுவிசேடம். யாவனாயினும் ஒருவனாத்தனாவான். அனைவரும்ல்ல. ஆதலின் உலகவாக்கியஞ் சிறிதே பிரமாணம். ஆத்தனைக்கருத்தாவாகவுடைய வேதத்திற் பரமார்த்தனான சீமகேசனாற் கூறப்பட்ட வாக்கியமெல்லாம் பிரமாணம். எல்லாம் ஆத்தவாக்கியமாதலின்.

நான்கு பிரமாணமும் வர்ணிக்கப்பட்டன. இவற்றின் வேறான பிரமாணமல்ல, பிரமாணமாயினும் ஈண்டேயடங்குதலின்.

அருத்தாபத்தி.

அற்றாயின் அருத்தாபத்தியும் வேறுபிரமாணமாகவுண்டு. அங்கனமன்றே, பரியானை சாத்தன் பகலுண்ணுனென்று கண்டாயினும் கேட்டாயினும் இரவுண்டல் கற்பிக்கப்படும். பகலுண்ணானது பருமை இரவுண்டலன்றிக் கூடாது. ஆதலின் பருமை வேறென்றாலாகாமையே தோற்றுவித்த அருத்தாபத்தியே இரவுண்டலிற் பிரமாணம். காட்சி முதலியவற்றின் வேறு; இரவுண்டல் காட்சி முதலியவற்றிற்கு விடயமாகாமையின். இங்கனமன்று; இரவுண்டல் அதுமாக விடையமாதலின். அங்கனமன்றே, சாத்தன் இரவிலுண்பன்; பகலுண்ணையினும் பரியானைதலின். யாவனெருவன் இரவிலுண்ணான் அவன் பகலுண்ணானும் பரியானான். எங்ஙன்? பகலிரவிலுண்ணான் பரியானான். இவன் அங்கனமல்லன். ஆதலின் அ

கத்தாற் கவரப்படா. எங்ஙனம்? உருவாதிக
 ள் திக்குக் கால மநங்களுக்குக் குணங்களல்ல;
 விசேட குணமாதலில். யாவை சங்கியை மு
 தலிய, திக்காதி குணங்கள், அவை விசேட கு
 ணமல்ல; அவை யெல்லாப் பொருள்கட்டும்
 பொதுவே. புத்தியாதிகள் விசேட குணங்
 கள்; குணமாய்க்கொண்டோரிந்திரியத்தாற் கவ
 ரப்படுதலின். உருவம் போல. ஆதலிற்றிக்கா
 திகள் குணங்களல்ல. ஆதலின் இவ்வெண்பொ
 ருளினின்றும் வேறாய்ப் புத்தியாதிகட்டுக் கு
 ணி வேண்டத் தக்கது. அதுவேயான்மா. பிர
 யோகமும் புத்தியாதிகள். பிரகிவியாதியெண்
 பொருளின் வேறாய் பொருளைப் பற்றாதது, பிர
 கிவியாதியெண் பொருளைப் பற்றாமல் குணம
 ன்று. எங்ஙனம்? உருவாதி. கேவலவியதி
 ரேகி. அத்துவயவியதிரேகியானும் விளக்குப.
 எங்ஙனம்? புத்தியாதிகள் பிரிதிவியாதியெண்
 பொருளின் வேறான பொருளைப்பற்றுவன; பிர
 திவியாதிகளைப் பற்றாமற் குணமாதலின். யா
 து எதைப்பற்றாமற் குணம், அது அதின் வே
 ருயதைப் பற்றுவதாம். எங்ஙனம்? பிரிதிவி
 யைப் பற்று ஒவ் பிரகிவிக்கு வேறானவானை
 ப் பற்றியதென்று. ஆதலின், இங்ஙனம், பிர
 திவியாதியெண்பொருளின் வேறையொன்பதா
 ம் பொருளான ஆன்மாச் சித்திக்கும். அவ
 னும் யாண்டுக் காரியந் தோன்றதலின், விபு.
 பரம மகற் பரிமாணவானென்று பொருள். வி
 புத்துவத்தால் அவற்கு நித்திய அநுமாநம். வி
 யோமம் போல. சுகம் முதலிய வேறுபாட்டா

ல் உடம்புகடோறும் வேறுபாடுடையான். அ
வனுக்குப் போகநிலம் உடம்பு. இன்பத் துன்
பம் அதுபவம்.*

உடம்பு.

போகமது எதனோடுகூடிய ஆன்மாவிற்குள்
றும் அதுபோகநிலம்; அதுவே உடம்பு. உடம்பு
சேட்டைக்கிடமாயினும், உடம்புச் சேட்டை
இதம் அகிதம் அடைத்த பரிசுரித்தற்பொருட்டு
ப் புடைபெயர்தல். புடைபெயர்தன்மாத்திரை
அன்று.

இந்திரியம்.

உடம்போடுசையுத்தமாய ஞாகரணமான தீ
ந்திரியம் இந்திரியம். “தீந்திரியம் இந்திரியம்”
என்று கூறிக் கலாதியினும் இந்தியத்துவம் வர
ல்வேண்டும். ஆதலில் “ஞாகரணமான” எ
ன்று கூறப்பட்டது. அங்கனமாயினும், பொ
ருள் இந்திரியக்கூட்ட முதலியவற்றினும் இந்
தியத்துவம் வரல்வேண்டும். ஆதலின் “உட
ம்போடுசையுத்தமாய” என்று கூறப்பட்டது.
“உடம்போடுசையுத்தமாய ஞாகரணமே” எ
ன்று கூறில், ஆலோகத்தினும் இந்தியத்துவம்
வரல்வேண்டும். ஆதலில் “தீந்திரியம்” என்
று கூறப்பட்டது.

அவ்விந்திரியங்களும் ஆறு; ஆக்ஷிரணம்,
இரசகம், சட்சு, துவக்கு, சுரோத்திரம், மகம்,

* ஆன்மா, அநாதிரீத்தியன் அன்று, கடவுளாற் கிரு
ப்பிக்கப்பட்டதாதலின். விபுத்தவமுடையதமன்று. வி
புத்துவ மலித்தியத்தை அறியப்பதுக் கூடாது.

என்பனவே. அவற்றுள், கந்தர் தோன்றுதற் சாதநடுத்திரியம் ஆக்கிராணம்; மூக்கு துனியின் இருப்பது. அதுவும் பிருதுவிமயம். கந்தம் உடைமையும் கந்தம் கவர்வதால். இரசத்தோற்ற சாதநடுத்திரியம் இரசநம்; நாதுனி இருப்பது; அதுவும் அப்புமயம். ரூபாதி ஐந்தினு ளிரசத்துக்கே அபிவியஞ்சகமாதலில்; வாய்கீர் போல. ரூபத்தோற்ற சாதநடுத்திரியஞ் சட்சு; கண்மண்துனியினிருப்பது; அதுவுந் தேயுமயம். ரூபாதி ஐந்தினுள் ரூபத்திற்கே யபிவியஞ்சகமாதலில்; என்சுக்குப்போல; பரிசத்தோற்ற சாதநடுத்திரியந் துவக்கு; உடம்பெலாம் வியாபி; அது வாயுமயம். ரூபாதி ஐந்தினுள் பரிசத்திற்கே யபிவியஞ்சகமாதலின். சிவிறிக் காற்றுப்போல. சத்தத்தோற்ற சாதநடுத்திரியஞ் சோத்திரம். அது செவியோடுகூடிய ஆகாயமே. வேறு பொருளன்று. சத்த குணத்துவத்தால்; அதுவுஞ் சத்தங் கவர்தலின். எவ்வந்திரியம் ரூபாதி ஐந்தினுள் எக்குணத்தைக் கவர்வது, அது அக்குணத்தோடு கூடியது. எங்ஙனம்? சட்சு, ரூபங் கவர்வது; ரூபகுணமுடையது. சத்தங் கவர்வது சுரோத்திரமாதலின், அது சத்தகுணமுடையது. அகலிந்திரியம், மகம். இன்பாதி ஞானங்கள், கரணசாத்திரியங்கள்; கிரியையாதலின்; துணித்தற் கிரியை போல.

அருத்தம்.

அருத்தங்கள் ஆறு பதார்த்தங்கள்; அவை தி

ரலியம், குணம், கருமம், சமாதீயம், விசேடம், சமவாயம் என்பனவே.

பிரமாணம் முதலியன ஈண்டே அடங்குவனவாயினும் பயன்படல் வசத்தால் பேதமாகக் கூறப்படும்.

திரலியம்.

சமவாய்காரணம் திரலியம்.

அந் திரலியங்களும் பிரிதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், காலம், திக்கு, ஆன்மா, மகம், ஒன்பதே.

பிரிதிவி.

அவற்றுள் பிரிதிவித்துவசாமாதீயம் உடையது பிரிதிவி. வன்மை, மென்மை முதலிய அ்வையவ சையோக விசேடத்தோடு கூடியது; ஆக்கிராணம், இத்திரியம்; உடம்பு, மட்பிண்டம், கல் முதலிய உருவமுடையது. கந்தம், இரதம், ரூபம், பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், வேரூதல், கூடல், பிரிதல், அண்மை, சேய்மை, குருத்துவம், கைமித்திகத்தளர்ச்சி, சம்ஸ்காரமுடையது. அதுவும் தீத்த அவித்தபேதத்தால் இருவகை; பாமாணுரூபம் தீத்தியம். காரியரூபம், அவித்தியம். பிரிதிவியினுடைய ரூப ரசகந்தபரிசங்கள், தீத்தியங்கள். பாசத்தாற்றேரூன்றியன அவித்தியம்; பாசந் தேயு சையோகமாதவின். பிரிதிவியினது முன்னர்ரூப முதலியன கெடும் மற்றையன பிறக்குமென்பது பாசத்தாற்றேரூன்றுவன.

அப்பு.

அப்புத்தன்மைச் சாமாநியமோடு கூடிய தப்பு. இராசநம் இத்திரியம். ஆறு, கடல், பனி, ஆலி, முதலிய உருவமுடையது. கந்தமின்றிச் சிகேகமோடுகூடிய முன்சொன்ன குணமுடையது. சித்த அசித்தமும். சித்தம் பரமானுரூபம். அசித்தம் காரியரூபம்.

தேயு.

தேயுத்தன்மைச்சாதியுடையது தேயு. சட்க, இத்திரியம்; ஞாயிறு, பொன், தீ முதலிய வேறுபாடுடையது. ரூபம், பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், வேறுதல், சையோகம், விபாகம், சேய்மை, அண்மை, கையித்திகந்தளர்ச்சி, சம்ன் காரமுடையது. சித்த அசித்தமும், முன்போல. அது உற்பூதரூப பரிசம், அதுற்பூதரூப பரிசம், அதுற்பூதரூப உற்பூத பரிசம், உற்பூதரூப அதுற்பூதபரிசமென்று நால்வகை.

உற்பூதரூப பரிசம் எங்கனம்? பிண்டத்தேயுயான தீமுதலியன போல்வ உற்பூத அபிபூதரூப பரிசம். அதுற்பூதரூபமென்னில் கட்டியுட்படாமை வேண்டும். அதுற்பூதபரிசமென்றிற் பரிசத்தாற் கவரப்படாமை வேண்டும். அபிபவம் வலியதாகிய தன் சாதியான பிரிதிவி சம்பந்தப் பரிசத்தாற் பணப்படுமே. அதுற்பூத ரூபபரிசத்தேயு எங்கனம்? சட்க இத்திரியம். அதுற்பூதரூப உற்பூத பரிசம் எங்கனம்? வெந்தீரிற் தேயு. உற்பூதரூப அதுற்பூதபரிசம் எங்கனம்? விளக்கினதொளிமண்டலம்.

வாயு.

வாயுத்துவமுடையது வாயு. துவக்கித்திரியம். பிராணன் காற்று முதலிய பேதமுடையது. பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், வேறுதல், சையோகம், விபாகம், சேய்மை, அண்மை விரைவுமுடையது. அதுவும் பரிசத்தால் அநுமேயம். அங்கனமன்றோ, வாயு வீசுகையில் வெம்மை தண்மையில் பரிசம் யாதொன்று தோன்றுகின்றது அது குணம். ஆதலிற் குணியை விட்டறியப்பட்டதாய்க் குணியை அதுமாபிக்கும். குணியும் வாயுவே ; பிரிதிவி தோன்றாமையின். பிரிதிவி வாயுவல்ல ; அதற்கு வெம்மை தண்மையில் பரிசமின்மையின். அதுவும் நித்த அநித்த பேதத்தால் இருவகை. நித்தியம் பரமானுருபவாயு ; அநித்தியங் காரியருபவாயு.*

தோற்றமும் அழியும்.

அவற்றுட் காரியமான பிரிதிவியாதி காங்கிற்குத் தோற்றக்கேடு முறையே கூறுதும். இர

* பிரிதிவியாதிய திரவியங்களுக்கும் நித்தியமென்று பரமானுக்களிலே பிடிசையில்லும் உபநிரிபன், மண்ணிந்திக் குடம்வகையுஞ் சத்தி, குலாலனுக்கின்றேயென்னும் நரநிருத்திய முறை கண்டு, அம்முறைபைச் சர்வசாமாந்தியகடவுலிலும் ஆவாநித்தார்போலும்.

கடவுள், சூரியோபாசாகமாய், சிந்திப்பெய்ய வல்லவரேயெனின், பரமானு நித்தியஞ் சாதிக்வேண்டியநிலை.

உலகின்கண்ணே எப்பொருள்களும் உபகாரகருவிகளாய் நிகழ்க்காண்டலால், காரியருபமாவிய பிரிதிவியாதியவற்றின் ஆளுமக்கப்பட்ட உபகாராரணத்தின் சத்தி

ண்டி பரமாணுக்களது வினையாற் சையோகமுண்டாகையிற்றுவினணுகற் தோன்றும். அதற்குப் பரமாணுக்கள் சமவாயிகாரணம். அவற்றது சையோகம் அசமவாயிகாரணம்; அதிட்டாதி நிமித்தகாரணம். துவியணுகங்கள் துவினையாற் சையோகமுண்டாகையிற் திரியணுகற் தோன்றும். அதற்குத் துவியணுகங்கள் சமவாயிகாரணம். ஒழிந்தன முன்போல. இங்ஙனம் திரியணுகங்களாற் தூலதமம். இங்ஙனமுறையால் மகாப் பிரிதிவி, மகா அப்பு, மகா தேயு, மகா வாயுத் தோன்றும். காரியத்தையடைந்த ரூபாதிகள் தங்கட்கிடமான சமவாயிகாரணத்தை அடைந்த ரூபாதிகளாற் தோன்றும்; காரணகுணங்கள் காரிய குணங்களைத் தோற்றுவிக்குமென்னும் நியாயத்தால். இங்ஙனம் தோன்றிய ரூப முதலியவற்றினுடைய காரியத்திரவியமாகிய குடமுதலியவற்றிற்கு அ

காரணரூபமாகிய பரமாணுப்பிரிதிவிதியவற்றின் அமைச்சிதென்றுகொள்ளவேண்டும். ஆகலின் சங்கற்ப ரூபமாகிய பரமாணு சங்கற்பிக்கும் ஒரு கருத்தனை உடைத்தாகவேண்டும். அச்சங்கற்பகர்த்தா, சங்கற்பவிடயத்தின் முன் உளரூகவேண்டும். ஆதலால் பரமாணு அகாதி நித்தியம் என்பது யுத்தி விசேஷமென்றாக.

பரமாணுவிடத்துச் சங்கற்பசுத்திகள் இல்லை, சர்வசாமர்த்திய கர்த்தாவே வருவித்தாரென்னின், பரமாணுவின் இல்லாத சங்கற்ப சுத்தியை உபாதாகமின்றிச் சமைத்த சாமர்த்தியம் பரமாணுவைவாயும் எனிதிற் சமைக்கும்ன்றோ, அத்தேற் பரமாணு கித்தியமென்று வயதுகாவரேன் என்றுபத்தணுக்கள்

ಉದಯವು ಮಾನ ಸುಖಾಲಾತಿಯಿற் ಧನ್ಯತಲಾನಾಯಿನು
 ಮ್, ಪುಡುಡತ್ತಲಾನಾಯಿನುಮ್ ಲೀನೇತೊಂಢುಂ. ಅತ
 ಢುಲ ವೀಪಾಕಮ್. ಅತಢುಲ ಅಲವಯಲೀಯತ್ತೆ ತೊ
 ಢುಲಿಪ್ಪತಾನ ಅಸಮವಾಯೀಕಾರಣಮಾನ ಸಾಯೊಕ
 ತ್ತೆತ್ತಿತ್ತಿಕ್ರು ಲೀಕಾಸಮ್ಪಣ್ಣಪ್ಪಡುಮ್. ಪಿಣ್ಣರ್ಕ್ಕಕಾರಿ
 ಯತ್ತಿರಲೀಯಮಾನ ಅಲವಯಲೀಯಾನ ಕುಡ ಮುತಲೀಯ
 ಢ್ಢಿತ್ತಿತ್ತಿಕ್ರು ಕಾಸಮ್. ಅಸಮವಾಯೀಕಾರಣಕಾಸತ್ತಾಢ್ಢಿ
 ರಲೀಯಕಾಸಮ್. ಕಾಡ್ಡಪ್ಪಡ್ಡತು. ಓರೀಡತ್ತುಶ್ಢ ಸಮವ
 ಯೀಕಾರಣಕಾಸತ್ತಾಢ್ಢಿ ರಲೀಯಕಾಸಮ್. ಂಢುಣಮ್? ಮು
 ಢ್ಢುಕುಢಿಯ ಪಿಢಿತಿಲೀಯಾತಿಕಢುಕ್ಕುಶ್ಢ ಕಢುಕಾರತ್ತಾಢ್ಢಿ
 ಕಢುಕರಿಕ್ಕಲೇಢ್ಢಿ ಮಕೇಕಢುಢುಡಯ ಕಢುಕರಿತ್ತಲ
 ಲೇಡ್ಕಕಯಾಲ್, ಅಢುಣುಕ್ಕಕಢಿಲಿ ಲೀನೇ, ಅತಢುಲ
 ಲೀಪಾಕಮ್, ಲೀಪಾಕತ್ತಾಢ್ಢಿ ಸಾಯೊಕಕಾಸಮ್. ತುಲೀಯ
 ಢುಣುಕು ಕಕುಡಕಯಿಲಿ ಅಲೀರಯಕ್ಕೇಡ್ಡಾಢ್ಢಿ ಢಿರೀಯ
 ಢುಣುಕಾತಿ ಕಾಸಮುಢುಯೇ. ಪಿಢಿತಿಲೀಯಾತಿ ಕಾಸಮುಢು
 ಢುಣಮ್? ತುಢ್ಢುಕೇಡ್ಡಿಢ್ಢಿ ಅಢುಡ ಕಕುಡ ಅತಢು
 ಯಡುಡತ್ತ ಉಪಾತಿಕಢುಕ್ಕುಶ್ಢ ತತ್ತಮ್ ಅಲೀರಯಕ್ಕೇ
 ಡ್ಡಾಢುಣೇ ಕೇಡಿ. ಲೇಢುಯಿಢ್ಢಿ ಅಲೀರಯರಿಕ್ರುಕ್ಕಕ
 ಯಿಲೇ ಮಾರುಪಡ್ಡ ಕುಣಮಡುಡತಲಾಢ್ಢಿ ಕೇಡಿ. ಂಢು
 ಢುಣಮ್? ಪಾಕತ್ತಾಢ್ಢಿ ಕುಡಮುತಲೀಯಢು ಉಪಾತಿಕಾಸ
 ಮುಢುಣುಕ.

ಪರಮಾಢು ಁಢ್ಢುಣಮಲಿಢ್ಢಿ ಪಿರಮಾಣಮ್ ಯಾತು?
 ಕುಢುತುಮ್. ಕಾಢುರಲೇಯಿಢ್ಢಿ ಕಣ್ಣತಾಕಿಯ ಂಢುಲ
 ಲಢ್ಢಿಢು ತುಢ್ಢುಣಿಯತಿಯಾತೊಢ್ಢುಢು, ಅತು ತಢ್ಢು
 ಢುಢುಣಿಯತಾಕಿಯ ಪರಿಮಾಣತ್ತಿರಲೀಯತ್ತಾಢ್ಢಿಢು
 ಢ್ಢಿಯತು. ಕಾರಿಯತ್ತಿರಲೀಯಮ್ ಅತಲಿಢ್ಢಿ ಕುಡಮ್ಪೊ
 ಲ. ಅತ್ತಿರಲೀಯಮುಢು ಕಾರಿಯಮೇ. ಪುಕ್ರುತ್ತಿರಲೀ
 ಯತ್ತೆತತ್ತೆ ತೊಢ್ಢುಲಿಪ್ಪತಢ್ಢಿಕ್ರು ಕಾರಿಯತ್ತಲೀಯ
 ಮತ್ತಾಢ್ಢಿ. ಅತಲಿಢ್ಢಿ ಓಕ್ಕುಢುಢ್ಢಿ ತುಲೀಯಢುಣುಕಮು

ன்றும் வேறு திரவியஞ் சித்தம். அதுவுஞ் சமவாயிகாரணத் திரவியத்தாற்றோன்றும். காரியத்திரவியமாதலிற் குடம்போல. யாது துவியணுகத்தைத் தோற்றுவிப்பததுவே பரமாணு. அதுவுத் தோன்றாததே. அற்றாயின், காரியத்திரவியத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்குக் காரியத்துவநியமமாதலின் அது தோன்றாததெவ்வனம்? கூறுதும். எண்ணிறந்த காரிய பரம்பரைக்குற்றம் வருதலின். இவ்வனமாயிற், பல திரவியத்தாற் பிறத்தல் விசேடமின்மையின். மேருகடுகுசுட்குத் துவ்வியபரிமாணத்துவம் வருதலின், ஆகலிற் தோன்றாததே பரமாணு. துவியணுகம் இரண்டு பரமாணுகங்களானே தோன்றும். ஒன்றற்குத் தோற்றுவிப்பாமை நியமமாதலின் மூன்று முதலிய விசற்பணையிற் பிரமாணமின்மையின். திரியணுகம் மூன்று துவியணுகங்களானே பிறக்கும். ஒன்றற்குத் தோற்றுவிப்பாமை நியமமாதலின், இரண்டாற்றோன்றிற் காரியத்தையடைந்த மகத்துவத்தோன்றாமையின். நான்கு முதலிய சற்பணையிற் பிரமாணமின்மையின். மூன்றானே மகத்துவத்தோன்றுதல் கூடுதலின்.

ஆகாயம்.

ஆகாயத்துவருணமுடையது ஆகாயம். சத்தம், சங்கியை, பரிமாணம், வேறுதல், சையோகம், விபாகமுடையது. விபு, நித்தியம், சத்தவிக்மமுடையது. அதற்குச் சத்தவிக்மம் எவ்வனம்? பாரிசேடத்தால்; அவ்வனமன்றோ, சத்தருணஞ், சாமாதியமுடையதாய் நம்மனோர்புறவித்திரியமொன்றிற் சுவர்ப்படுதலின்; ரூப

ம்போல. குணமும் குணியைப்பற்றியதே. அ
 தற்குப் பிரிதிலியாதி நான்கும் ஆன்மாவும்
 குணியாகா. சத்தஞ் செவியாற் கவரப்படுத
 லின். யாவை, பிரிதிலியாதி குணங்கள், அ
 வை சுரோத்திரேந்திரியத்தாற் கவர்வ அல்ல? அ
 ங்மனம், எங்மனம்? ரூபாதிகள். சத்தஞ் சுரோத்
 திரேந்திரியத்தாற் கவரப்படும். திக்குக்காலமந
 ங்களது குணமன்று; விசேடகுணமாதலின்.
 ஆதலின் எட்டினின்றும் வேறாகச் சத்தத்திற் கு
 ணக்குணியதுரிக்கப்படும். அதுவே ஆகாயம்.
 அதுவும் என் பேரத்திற் பிரமாணமின்மையின்.
 ஒருமையாற்கு இதலின். ஒருமையாதலின். ஆ
 காயத்துவமென்னுஞ் சாமாதியம் ஆகாயத்திலி
 லை; சாமாதியம் பலவிடத்திருத்தலின். ஆகா
 யம் விபு; பரமமகற்பரிமாணமுடையதென்று
 பொருள். எல்லாவிடத்துங் காரியத் தோன்று
 தலின் விபு. விபுத்துவத்தானித்தியம்.*

* சத்தகுணத்தினால் தங்குகூர் ஆகாயதிரவியஞ் சா
 திப்பர். இது மிகத்திரவியாகும். பூமியின் எங்கிடந்து
 ன் செறித்திருக்கின்ற வாயுவே சதசத்தின் உபகாரத்தி
 யதாரி. சத்தம் உற்பத்தியான இடத்தே அதனிடத்த
 ருசமமர்த வாயுவின் அணுக்களைச் சேர்ப்ப, அவை தம்ம
 யால் அணுக்களைச் சேர்ப்ப, இவ்வாதே கேட்பவனது செ
 றித்தலின் அபல்லாயுவின் கூறுகள் சேர்க்கப்பட அச்
 சலாமே காரணமாகச் சத்தம் அறியப்படுகின்றது. இந்
 தீயநியாதார ஆகாயப்பூ என்பார்போல, ஆகாயமே சத்
 தத்தின் உபகாரகருவிப்பெயர். வாயுகாரியத்திரத்தின்
 கண்ணே வாயுவைவிட வரந்தீபோது அங்மன் அணுக்கப்
 படும் மணியினின்று சத்தம் பிறவாமம. இத்தற்குச் சான்
 குதல்திக.

காலம்.

காலம் திக்கின் வேறான பரத்துவாபரத்துவந்தால் அதுமேயம். சங்கியை, பரிமாணம், வேறாதல், சையோகம், விபாகமுடையது ; ஒன்று ; நித்தியம் ; விபு ; அதற்குத் திக்கின் வேறான பரத்துவாபரத்துவத்தால் அதுமேயத்துவம் எங்ஙனம்? கூறுதும். அணியனாய் அண்மையால் பரத்துவத்திற் கருகனான முதியோன்கண் வேறான பரத்துவந் தோன்றும். சேயனாய்ச்சேய்மையாற் பரத்துவத்திற் கருகனான இனையோன்கண் வேறான பரத்துவந் தோன்றும். இதில் திக்கின்வேறான பரத்துவமும் அபரத்துவமும் காரியமாய்த் திக்கு முதலிய காரணமுண்டாகாமையிற் காலமே காரணமென்றது நிக்சப்பிடும். அது ஒன்றாயினும் நிகழ்விறப்பெதிர்வு வினையுபாதி வசத்தான் நிகழ்வு முதலிய வழக்கத்தையடையும். புருடனைப்போல ; அவற்கு அதென் முதலிய வினையுபாதிவசத்தான் மடையன் முதலிய பெயரடையும். இசற்கு நித்திய விபுத்துவங்கள் முன்போல.

திக்கு.

திக்கு ஒன்று ; நித்தியம் ; விபு ; சங்கியை, பரிமாணம், வேறாதல், சையோகம், விபாகமு

பிரதிவியப்புக்களும் சிறுபான்மை சந்தவாயினிகளாக தது. பரிசேடத்தால் ஆவாயத்திற்குத் திரவியத்தவசங்குறப்புக்குத் தமது ஆவிரியர் தருத்த குராய்ச்சியின்பி யானவ பிரதிவியாதி குணங்கள் அனைவரோத்திரேத்தி ரியத்தாற் கவரவ அல்ல என்னும் உதாரணவாகியத்தி லே லீகைகயிட்டனர்.

டையது. அதுவும், கிழக்கு முதலிய ஞானங்களான் அதுமேயம். அவற்றிற்கு வேறுநிமித்தநின்மையின். கிழக்கினும் மேற்கினும் பொருளாண்டேயிருத்தலின். அது ஒன்றாயினும், தன் தன் சையோகவுபாதி வசத்தாற் கிழக்கு முதலிய பெயர்களை அடையும்.*

ஆன்மா.

ஆன்மத்துவமுடையது ஆன்மா. இன்ப முதலிய வேறுபாட்டாற் பலவே. அதுவும் கூறினும். அதற்குக் குணங்கள், சங்கியை முதலிய ஐந்தாம் புத்தி முதலிய ஒன்பதும். அதற்கு நித்தியத்துவ விபுத்துவங்கள் முன்போல. அணுசையோகி.

மாம்.

அகலிந்திரியம் மகம். இன்ப முதலிய ஞானத்துக்குக் காரணம். சங்கியை முதலிய எண்ணமுடையது. புறவிந்திரியப்புணர்ச்சியாற் பு

* நான்கு திக்கு என்பன திரலியங்கள் அன்று. உலகமென்று எய்வாறிகொள்ளப்படுவதில், வந்து யாதொன்றும் இல்லதேசம், உள்ளதுதிக்கே. அது பொருள்கனிதூறலிடம்.

ஒரு திரலியத்தாற் சுவலப்பட்ட இடத்தை அக்கணத்தே அதனும் அங்குளதாக மற்றொரு திரலியங் கதுவுதல் எனாத. இவ்வேலாமை திரலியலக்கணம். திக்கிடத்தே, பிரிதலியாதி திரலியங்கள் இடக்கின்றன. ஆதலால் திக்குத்திரலியம் அன்றென்றுகொள்க.

திரலியத்தினது உண்மைகிழ்ச்சிக்கிடனாதிபலுற்றைக் குறித்துக் காலங்கூறப்படுமென்றிக் காலம் என்றொரு திரலியம் உலதன்றெள்க.

றப்பொருள் கவர்வது. அதனானே எல்லா ஞாநத்திற்குஞ் சாதகம். அதுவும் காட்சியன்று. மற்றென்னெனின் அதுமாகத்தாற்றேன்றுமது. அவ்வனமன்றோ, இன்ப முதலிய ஞாகங்கள் கட்டபுலமுதலிய அல்லாக்கரணத்தாற் சாதிப்பன.

கட்டபுலமுதலிய அன்றியுந் தோன்றலின். ஆதலின் இன்ப முதலிய ஞாகங்கள் அடையுமிடத்து யாது கரணம் அதுமாகம். அது அதுபரிமாணம். திரவியங்கள் கூறினும்; குணங்கள் கூறுதும்.*

குணம்.

சாமானியமுடையது, சமவாய்காரணமல்லது, வினை அல்லது, குணம். அதுவும் பொருளைப் பற்றியது. ரூபம், ரசம், கந்தம், பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், வேறுதல், சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், குருத்துவம், திரவத்துவம், சிகேகம், சத்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், வீருப்பு, வெறுப்பு, முயற்சி, புண்ணியம், பாவம், வாசனே, என்னும் பேதத்தால் இருபத்துநான்கு குணமாம்.

உருவம்.

கட்டபுலமாத்திரையாற் கவர்வது ரூபம்; விசேடகுணம். பிரிதிவி முதலிய மூன்றன்கண் இருப்பது. அதுவும் வெண்மை முதலிய பல வேறுபாடு. பிரிதிவியற் பாசசரூபம். தேயு

* மூலத் திரவியமன்று, ஆன்யாவே தொழின்றுறை கோச்சி "மாம்" எனப்படும்.

வீற் பாசசுவெண்மையொளி. அப்புவில் ஒளி யில்லாத அபாசசுவெண்மை.

இரசம்.

இரசம் இரசத்தாற் கவரப்படுவது; விசே டகுணம்; பிரிதிவிபுனல்களிலிருப்பது. அவற் றுள் பிரிதிவியின் மதுர முதலிய அறுவகைப் பாசசமும், அப்புலின் மதுரமய பாசசமும் தித் தியா தித்தியமாம். தித்தியம்—பாமரணுவான அப்புவில்; அதித்தியம் காரியமான அப்புவில் என்க.

சுத்தம்.

சுத்தம் ஆக்கிராணத்தாற் கவருங் குணம்; பிரிதிவி மாத்திரையின் இருப்பது. அது நறுகா ற்றந் தீகாற்றமென்றிருவகை. புனை முதலி யவற்றிற் சுத்தத் தோன்றல் சையுத்த சமவாயத் தால் வன்றறியத்தக்கது.

பரிசம்.

பரிசம் துவக்கித்திரியத்தாற் கவரப்படுவது; விசேடகுணம். பிரிதிவியாதி நான்கின் மாத் திரயிருப்பது; அது தண்மை, வெம்மை, தண் மை வெம்மையில்லது, என்னும் பரிசபேதந்தா ல் மூவகை. தண்மை நீரில்; வெம்மை நீயில்; தண்மை வெம்மையில்லது பிரிதிவிவாயுக்களி ல். இவ்வுருவாதிதான்கும் மசத்துவத்தோடொ ருபொருளிற் சமவேதித்துக்கொண் திற்பூதங்க ளாயே காட்சிகள்

சுத்தியை.

சுத்தியை ஒருமை முதலிய வழக்கின் காரண ம்; சாமாதிய குணம், ஒன்றுமுதற் பரார்த்தமள

வும். அவற்றுள் ஒருமை இருவகை; நித்தஅசித்
 த்பேதத்தான். நித்தியத்தையடைந்தது நித்திய
 ம். காரியத்தையடைந்த தநித்தியம். தனதா
 சிரைய சமவாயிகாரணத்தை அடைந்தவொரு
 மையாற் றேன்றுவது இருமை அநித்தியமே.
 அதுவும் இரண்டு பிண்டங்களில் இஃதொன்றி
 ஃதொன்றென்னும் அவாவுதற்கருத்தாற்றேன்
 றும். அவற்றுட் பிண்டங்கள் சமவாயிகாரண
 ம். பிண்டங்களில் ஒருமைகள் அசமவாயிகா
 ரணம். அவாவுதற்கருத்து சிமித்தகாரணம். அ
 வாவுதற்கருத்து நாசத்தானே இருமை நாசம்.
 இங்ஙனம் மும்மை முதலிய தோற்றம்.

பரிமாணம்.

பரிமாணம் அளவுவழக்கின் காரணம். அது
 அணு, மகத்து, நெடிவ், குறில் என நான்குவ
 கை. அதுவும் நித்த அசித்த பேதத்தால் இருவ
 கை. நித்தியத்தை அடைந்தது நித்தியம். காரி
 யத்தையடைந்த தநித்தியம். காரியத்தையடை
 ந்த பரிமாணங் காரணத்தையடைந்த சங்கை
 யோகி, பரிமாணயோகி, பிரசயயோகி; அவை
 எங்ஙனம்? துலியணுகபரிமாணம் இறையவா
 வுதற்கருத்தாற் றேன்றியது. பரமாணு இரு
 மைச்சங்கையோகி. சங்கை காரணமென்று
 பொருள். திரியணுகபரிமாணமும் தனதாசி
 ரைய சமவாயிகாரணத்தை அடைந்த பன்மை
 ச்சங்கையோகி. சதுரணுகாதிபரிமாணம் தன
 தாசிரைய சமவாயிகாரண பரிமாணத்தாற்
 றேன்றியது. பஞ்சித்திரட்டு பரிமாணம் தன
 தாசிரைய சமவாயிகாரண அளவையவங்களதுப

ன்னுதற் சையோகத்தாற் றேன்றியது. பா
மாணுபரிமாணமும் ஆகாயநிலைய அடைந்த
பரிமாண்டல்யமென்னும் பரமமகற் பரிமாண
மும் சித்தியமே.

வேருதல்.

வேருதல் வேறென்னும் வழக்கின் காரணம்.

சையோகம்.

சையோகஞ் சையுத்தவழக்கினேது. இரண்
டன் கண்ணது; அவ்வியாப்பியவிருத்தியது.
அது வேறுவினையாற்றேன்றியது, இரண்டன்
வினையாற்றேன்றியது, சையோகத்தாற்றேன்
றியசென மூவகை. அவற்றுண் வேறுவினையா
ற்றேன்றுவதெவ்வனம்? வினையுடைய பருக்
தோடு வினையில் குற்றிக் குச்சையோகம். அத
ற்குப் பருத்தின் வினை அசமவாயிகாரணம். இ
ரண்டன் வினையாற் றேன்றுவதெவ்வனம்? வி
னையுடைய மல்லரது சையோகம். சையோகத்
தாற் றேன்றுவதெவ்வனம்? காரண அசாரண
சையோகத்தாற் சாரிய ஆகாரிய சையோகம்
எவ்வனம்? கைத்தருசையோகத்தான் மெய்த்த
ருசையோகம்.

விபாகம்.

விபாகம் பிரிவின் வழக்கினது. சையோகமு
தற்றாயிரண்டன் கண்ணிருப்பது. அது வேறு
வினையாற்றேன்றியது, இரண்டன் வினையா
ற்றேன்றியது, விபாகத்தாற்றேன்றியசென மூ
வகை. அவற்றுண் முதல தெவ்வன்? பருக்
தின் வினையாற் பருந்தொடுவிபாகம். இரண்
டாவதெவ்வன்? தகர்கனது விபாகம். மூன்ற

வதெங்ஙன? சைத்தருவிபாகத்தான் மெய்த்தரு விபாகம்.

பரத்துவம், அபரத்துவர்.

பரத்துவாபரத்துவங்கள், பர அபாவழக்கின் காரணங்கள். அவை இருவகைய; திக்கான வந்தவுக் காலத்தான்வந்தவும். அவற்றுள் திக்கானவந்தவற்றது தோற்றங் கூறுதும்.

ஒரு திசையிலிருக்கும் பிண்டங்களில், அஃததனின் தணிச்சென்னுங் கருத்தால் அளிக்கப்பட்ட திக்குப்பிண்டசையோகத்தால் அபரத்துவம் அணியதன்கட்டோன்றும். சேய்மைக் கருத்தாற் பரத்துவஞ் சேயதன்கட்டோன்றும். பிண்டத்தினுடைய அண்மை காண்பவனதுடம்பவநியால்.

காலத்தான்வந்த பரத்துவாபரத்துவங்களது தோற்றங் கூறுதும். நியமமல்லாத திக்கின் இருக்கின்ற இளையோன் மூத்தோனுடைய பிண்டங்களில் இவன் அவனின் அற்பகாலமுடையன் என்னும் இவ்வகை அவாவதற்கருத்தால் அளிக்கப்பட்ட காலபிண்டங்களினுடையசையோகத்தால் இளையோன்கண் அபரத்துவந்தோன்றும். இவன் அவனின் மிருத்த காலமுடையன் என்னுங் கருத்தான், மூத்தோன்கட்பரத்துவந்தோன்றும்.

குருத்துவம்.

குருத்துவம் முதல் வீழ்தலின் அசமவாயிகாரணம். பிருதிவி புணல்களினிருப்பது. சையோகம் வேகமுயற்சியின்றிக் குருத்துவத்தால் வீழ்தல் உளதென்று, கூறப்படும்.

திரவத்துவம்.

திரவத்துவம் முதல் ஒழுக்குதலின் அசமவாயி காரணம்; சிலத்தேயு நீரினிருப்பது. திரவத் துவம் நிலத் தீயான நெய் பொண்களுக்குத் தீ சையோகத்தாற் திரவத்துவமாதலின், நிமித்திக த்திரவத்துவம். நீரின் இயற்கைத் திரவத்துவம்.

சிகேகம்.

சிகேகம் திரட்டுதல். நீரில்மாத்திரயிருப்ப து. காரணகுணமுதற்று. குருத்துவமுதலிய போலப் பொருணிற்ருந் துணையும் நிற்பது.

சத்தம்.

சத்தஞ் செவிப்புலனாற் கவர்வது; சதியுடையது. ஆகாய விசேடகுணம்.

அற்றாயின், அசற்குச் செவிப்புலனாற் கவர் ப்படுதல், எங்ஙனம்? யாண்டாயினு முரசு மு தலிய இடத்திற் சத்தந் தோன்றும். செவிப்பு லன் புருடனிடத்தே இருக்கும். அஃதொக் கும்; முரசிடத்தே தோன்றிய சத்தம் வீசி தர ங்க நியாயத்தாற்றான், கதம்பமுருகு நியாயத்தா ற்றான், தனக்கணித்தான் சத்தந்தான் தோற்று விக்கும். அச்சத்தமுஞ் சத்தத்தாற் தோற்றுவி க்குமென்னு முறைமையாற் செவிப்புலத்திற் றோன்றிய இறுதிச்சத்தஞ் செவிப்புலனாற் கவ ரப்படும். முதலது நடுவதுமல்ல.

இங்ஙனம் வேய் பினக்குங்கால் இருபினவி னீக்கத்திற் றோன்றிய சத்தஞ் சத்தாந்தரந் தோ ற்றுவிக்குமுறையானே செவிப்புலனிறுதிச் ச த்தந் தோன்றும். அவ்வீற்றிற் சத்தஞ் செவிப் புலனாற் கவரப்படும்.

முரசொலியென்னுந் கேட்கப்பட்டது, என்
 னும் புத்தி ஈண்டுமயக்கமே. முரசொலி தோன்
 றுகையின் முரசாகரய சையோகம் அசமவாயி
 காரணம். முரசுகுணிற் சையோகம் நிமித்தகா
 ரணம். வேய்பினத்தலாற் றேன்றிய சடசட
 ஹொலித்தோற்றத்தின் வேய்பினவாகாய சை
 யோகம் அசமவாயிகாரணம். இருபினவீனீக்கம்
 நிமித்தகாரணம். இங்குணமுதலொலி சையோ
 கத்தாற் றேன்றியதும் விபாகத்தாற் றேன்றிய
 துமாம். முதலதொழிந்திடும் ஒலிகள் சத்தத்தை
 அசமவாயிகாரணமாகவுடையன. அதுகூலவா
 யு நிமித்தகாரணம். சையோகத்தால் விபாகத்
 தால் சத்தத்தாற் சத்தத் தோன்றுமென்று பிறரு
 ட் கூறினர். முதலது முதலான எல்லாச்சத்
 தங்களுக்கும் ஆகாயமே சமவாயிகாரணம். வி
 னை புத்திபோல முக்கணவத்தையது. அவற்
 றுண் முதனடுவொலிகள் காரியசத்தத்தாற் கெ
 டும். ஈற்றது ஈற்றயலால், சுந்தோபசுந்தகியா
 யத்தாற் கெடுமென்பது பொருந்தாது. முக்க
 ணவத்தையானவீற்றதுடைய இரண்டாய் க
 ணத்திலிருப்பதான மூன்றாகணத்தில் லையா
 ன ஈற்றயலாலீற்றுக்கேடு தோன்றல்பொருந்
 தாமையின். ஆதலின் ஈற்றூண் ஈற்றயற்கேடு.
 ஈற்றுக்கேடு சத்தத்தின் கேடு. சத்தம் அநித்தி
 யம். சாமாதியமுடையதாய் நம்மனோர் புறவி
 ந்திரியத்தாற் சுவரப்படுதலின் குடம்போல. இ
 தில் சத்தத்தினுடைய அநித்தியத்துவஞ் சாத்
 தியம். அநித்தியத்துவமும் விநாசத்தோடு கூடிய

கொருபத்துவம். விநாசத்தோடு கூடிய சத்தை
 பொருந்தாது. சத்தையில்லாத பிராகபாவத்தில்
 அநித்தியத்துவமின்மை வரல்வேண்டும். சாமா
 நியமுடையதாய் நம்மனோர் புறவித்திரியத்தாற்
 கவரப்படுதல் ஏது. இத்திரியத்தாற் கவரப்படு
 தலென்றுகூறில் ஆன்மாவின் வியபிசாரம் வரு
 தலின் புறவித்திரியமென்று கூறப்பட்டது.
 யோகி புறவித்திரியத்தாற் கவர்வதான அதனோ
 டு வியபிசாரம் வருதலின் அதைவிலக்கும்பொ
 ருட்டு நம்மனோரென்று கூறப்பட்டது. யோ
 கியுண்மையிற் பிரமாணம் யாது கூறும். பர
 மாணுக்கனொருவற்குக் காட்டு; பிரமேயமாத
 லின். குடம்போல. யாவன் பரமாணுவைக்
 காண்பான் அவனே யோகி. அங்கனமாயினு
 ள் சாமாதிகளோடு வியபிசாரம் வருதலின் சா
 மாநியமுடையதாய் என்று கூறப்பட்டது. சா
 மாநிய முதன்மூன்றும் சாமாநியமுடையவல்ல.
 புத்தி.

பொருள் வினக்கம் புத்தி.

கூகம்.

பிரீதிகூகம்; அது எல்லாரானும் அதுகூலமா
 க அறியத்தக்கது.

துக்கம்.

பீடை துக்கம். அது எல்லாரானும் பிரதிகூ
 லமாக அறியத்தக்கது.

இராகம்.

இராகம் இச்சை.

துவேஷம்.

குரோதந் துவேஷம்.

பிரயத்திரம்.

ஊக்கம் பிரயத்திரம். புத்தியாதியாறும் மா
நதக்காட்சி.

தருமம், அசருமம்

தருமாதருமங்கள் சுகதுக்கங்களுக்கு அசா
தாரண காரணங்கள். அவை காட்சியல்ல-
அதுமிக் கப்படும். சாத்தனுடம்புமுதலிய சாத்த
ன் விசேடகுணத்தாற் றேன்றியன. காரியமா
ய்ச் சாத்தனுக்குப் போகவேதுவாதலின். அது
சாத்தன் முயற்சியாற் பிறந்தபொருட்போலும்.

சம்ஸ்காரம்.

சம்ஸ்காரம், வேகம், பாவனை, திதித்தாபகமெ
ன மூலகை.

அவற்றுள், வேகம், பிரிதிவி முதனான்கினும்
மருத்தினுமிருப்பது ; வினைக்கேது.

பாவனையென்னுஞ் சம்ஸ்காரம், ஆன்மாவி
ன்மாத்திரையாயிருப்பது. அதுபவத்தாற் றே
ன்றியது. நினைவிற்கேது. அதுவும் எழுந்தே நி
னைவைத் தோற்றுவிக்கும். எழுதல் துணையு
ண்டாதல். சம்ஸ்காரிக்குத் துணைகள் ஒப்புமை
காண்டன் முதலியன.

திதித்தாபகம் பரிசம்போல விசேடித்திருப்ப
து. தனக்கிடமாய் வேறொரு வடிவான பாய்
முதலியவற்றிற்கு, அக்கிலைமையை அடைவிப்
பது. இப்புத்திமுதற்றருமம் சுருனவையும் பா

வனையும் ஆன்ம விசேடகுணம். குணங்கள்
கூறிலும். கருமங் கூறுதும்.

கருமம்.

புடைபெயர்ச்சி கருமம். குணங்கள் போல
த் திரவியமாத்திரத்திருப்பது. மூர்த்தத்துவ ப
ரியாய நாமமுடைய விபுஷல்லாத பொருளின்
பரிமாணத்தோடு கூட ஒருபொருளிற் சமவே
தித்திருப்பது. விபாசவழியால் முதலிடத்திற்
சையோகநாசத்தில்; பின்னிடத்தின் சையோக
வேது. எழுதல், விழுதல், முடங்கல், நீட்டல்,
நடத்தலென்னுங் கூறுபாட்டால் ஐவகை. சமு
தன் முதலியன நடத்தலுள் அடங்கும்.

சாமாநியம்.

அணுவிருத்தி ஞானவேது சாமாநியம். திர
விய முதன் மூன்றினிருப்பது. நித்தியம்; எ
கம்; அநேகாநுகதம். அதுவும் பரமெனவும்,
அபரமெனவும் இருககை. அகற்றுட் பரம் ச
த்தை; பலவிடையமாசலின். அதுவும் அணுவி
ருத்திமாத்திரமேதுவாதலிற் சாமாநியமாத்திரம்.

அபாந் திரவியத்துவமுதலிய அற்பவிடைய
மாசலின். அதுவும் வியாலிருத்திகமேதுவாத
லில். சாமாநிய விசேடம் இதில் ஒருககை
கூறிலும். பொருளின் வேருன சாமாநியமி
ல்லென்று, இதில் கூறுதும். ஆயிற் பின்னமா
ய் வேறுபட்ட இலங்கைமுடைய பின்டங்க
ளின் ஏகாகார புத்தி எல்லாவற்றினும் அடைந்
த யாசைப்பற்றி நிற்கும் அதுவே சாமாநியமெ
ன்க. அந்ருயின் தானல்ல தீர்க்கத்தாற் பண்

ணப்பட்டதே என்காரபுத்தி. அங்ஙனமன்றோ
எல்லாவடி வினாந்தானல்ல தீர்க்கலிடையமே
விதருபமானவர்த்தத் தன்மையோகியான சா
மாநியவிடையமன்றேயெனின் இங்ஙனமன்று;
விதிமுசுத்தானே யேகாரங்கவர்த்தலின்.

விசேடம்.

விசேடம் நித்தியத்திரவியத்திருப்பது. வியா
விரூத்தி. புத்திமாத்திரத்திற்சேது. நித்தியத்திர
வியங்கள் ஆகாயமுதலியவைந்து, பரமாணுரு
பமான பிரிதிவியாதி காண்கு.

சமவாயம்.

தீக்கமின்றிருப்பவற்றின் சம்பந்தம் சமவாய
ம். அது கூறப்பட்டதே. அற்றாயின் அவைய
வ அவையவிகள் தீக்கமின்றிருப்பன. ஆதலி
ன் அவற்றது சம்பந்தம் யாததுவே சமவாயம்.
சமவாயமென்பது பொருந்தாது, அவையவத்
தின் வேறாயவையவியின்மையின். பரமாணுக்
களன்றோ? அங்ஙனம் பல; குடியிதுகுடமிது
என்று கவரப்படும். இதில் கூறும். குட
ம் பரியதென்னுங் காட்சியுண்டு, அது பல
வாய்ப் பரியதல்லசாய்ப் புலப்படாததாகிய ப
ரமாணுக்களிலே உண்டாதல் தகாது.

இப்புத்தி மயக்கமென்னில் அன்று; வாதக
மின்மையின்.

ஆசலினிங்கனத் திரவியாதியறுபொருளுங்
கூறப்பட்டன. அவை விதிமுசுஞாதத்தால் அ
றியப்படுதலிற் பாலருபங்களே.

அபாவம்.

இப்பொழுது நிலேதமுகப் பிரமாணத்தால் அறிவதாகிய அபாவமான ஏழாம்பொருள் கூறுதும். அங்கபாவம்; சமுசர்க்காபாவமெனவும், அந்யோர்யாபாவமெனவும் வகையான் இரண்டு.

சமுசர்க்காபாவம் பிராகபாவமும், பிரத்துவம் சாபாவமும், அத்தியந்தாபாவமுமென மூவகை.

உற்பத்திக்குமுன் காரணங்களிற் காரியமின்மை பிராகாபாவம்? எங்கனம், நூல்களில் ஆடையில்லை. அஃதநாதி தோற்றமின்மையின். கெடுவதுங் காரியமே, அதன்கேடாதவின்.

தோன்றியகாரியத்திற் காரணங்களின்மை பிரத்துவம்சாபாவம். கெடுதலென்னுமனவு. எங்கனம்? குடமுடைகையிலோட்டிற் குடமில்லை. கோலானடித்தன் முதலியவற்றிற் பிறப்பது. அது தோன்றுவதாயினுங் கேடில்லது. கெட்டது மீண்டுந் தோன்றாமையின். முக்காலத்தினுமின்மை அத்தியந்தாபாவம். எங்கனம்? வாயுவிலுருவமில்லை. அந்யோர்யாபாவந் தாதான்மியத்தைப் பிரதியோகியாகவுடைய அபாவம்; குடம் ஆடையன்று. இங்கனம் அருத்தங்கள் கூறப்பட்டன.

. அற்றையின் ஞாகத்தினும் பிரமத்தினும் வேறானபொருளில்லையெனின், அங்கனமன்று. அருத்தங்கள் காட்சியான் மறைக்கப்படாமையின்.

புத்தி.

புத்தி, ஞாகம், உணர்வென்பன முதலிய பரி

யாயச் சொற்களால் யாது கூறப்படும், அது புத்தி. பொருள் விளக்கம் புத்தி. அது அது பவமும் நினைவுமென வகையான் இரண்டு.

அதுபவம் மெய்மையும் பொய்மையுமென இருவகை.

அவற்றுள் மெய்மை யாது? அவிசமவாதமான அக்மாட்சி முதலிய பிரமாணங்களாற் றேன்றுவது. எங்ஙனம்? குற்றமில்லாத கட்டபுல முதலியவற்றாற் குடமுதலிய ஞானம்; புகையை இலிங்கமாகவுடையது தீஞானம்; ஆவொப்புமைக்காண்டலாலாமாவென்னுஞ் சத்தவாச்சிய ஞானம். “சோதிட்டோமத்தாற் றறக்கம்வேண்டியான் வெட்க” வென்பது முதலியவாக்கியத்தாற் சோதிட்டோமத்திற்குத் துறக்கசாதந் துவஞானம்.

பொய்மை அருத்தத்தை நீக்கினது. அப்பிரமாணத்தாற் றேன்றுவது. அது சமுசயம், தருக்கம், விபரீதமென மூவகை. சமுசயதருக்கங்கண் பெறக் கூறுதும். விபரீதம் அஃதல்லதின் கண் கண்கவர்ச்சி; பிரமையென்னுமளவு. எங்ஙனம்? முன்னர்த்தோன்றும் வெள்ளியல்லாத இப்பியின், இது வெள்ளியென்று வெள்ளி வருவித்தல்.

நினைவும் மெய்மை பொய்மையென இருவகை. மெய்மை நனவில். கனவிலெல்லாஞானமு நினைவும் பொய்மை, குற்றவசத்தால்; அதுவென்புழி யிதுவென்பதுதோன்றவின். எல்லா ஞானமும் நிராகாரமே. ஞானத்தில் அருத்தத்தாற் றனதாகாரத் தோன்றுமென்பதன்று

சாகாரஞாநவாத திராகரித்தலின். ஆதலினு
 னே அருத்தாகாரத்தாகாரத்தால் அருத்தாதுமா
 நமூந் தள்ளப்பட்டது. குடமுதலியன காட்
 சியாதலின் எல்லா ஞானமும் அருத்தத்தாற் கூ
 றப்படுவன. அது பொருளோடுகூடலபமன
 த்தால் அறியப்படுதலின் நான்குட ஞானவானெ
 ன்று இவ்வளவுக் தோன்றும்.

மநம்.

அகலிந்திரியம் மநம். அதுவுங் கூறினும்.

பிரலிருத்தி.

பிரலிருத்தி தருமாதருமங்கள். பிரலிருத்தி
 உலகவழக்கின் காரணமாசலில்.

தோடம்.

தோடங் காமவெருளி மயக்கங்கள். காமம்
 இச்சை. வெருளி, கோபம். சூரோதமென்னும
 னவு. மயக்கம் பொய்மைமறிவு; லீபாதமென்
 னுமளவு.

பிரேத்தியபாவம்.

பிரேத்தியபாவம் மீண்டும் பிறத்தல், அது ஆன்
 மா புதிய உடம்போடுகூடுதல்.

பலம்.

பலம் போகம். சுகதுக்க அதுபவம்.

துக்கம்.

துக்கம் பீடை. அதுவுங் கூறினும்.

அபவர்க்கம்.

வீதி அபவர்க்கம். அதுவும் இருபத்தொருவ

கையுடைமையேதுவிற்கட்டில். இரண்டாவது வைதருமிதிட்டார்த்தம். எங்கனம்? அவ்வேதுவிற்கேமடு.

க. சித்தாந்தம்.

பிரமாணிக்கத்தன்மையாலுடம்படுமருத்தஞ்சித்தார்த்தம். அது சர்வதந்திரம், பிரதிதந்திரம், அதிகரணம், உடம்பாடென நால்வகை.

அவற்றுள் சர்வதந்திர சித்தார்த்தமெங்கனம்? தருமிமாத்திரவுண்மை.

இரண்டாவதெங்கனம்? கையாயிகர்க்கு மகமித்திரியம். அதுவுஞ்சமாததந்திரமானவைசேடிகத்தில் சித்தம்.

மூன்றாவதெங்கனம்? நிலமுதலானவற்றின்சருத்தாச்சித்திகையில் அவனுக்குச் சர்வஞ்சுத்துவம்.

நான்காவதெங்கனம்? கையிலீயினுடையநித்தியாதித்திய விசாரமெப்படியாயினுமாகச்சத்தல் குணமென்பது.

எ. அவயவம்.

அதமாகவாக்கியத்தினுடைய வகதேசங்கள் அவயவங்கள். அவை பிரதிஞ்சுமுதலாயினவை. அங்கன கியாயஞ்சுத்திரமும்; பிரதிஞ்சுஞையேதுவுதாரண உபநயநிகமகங்களவையவங்கள். அவற்றுட் சாத்தியசரும விசிட்டதருமிப்பிரதிபாதகவசகம், பிரதிஞ்சுஞை. எங்கனம்? மலேசீயுடைந்தென்பது.

பஞ்சமியந்தமான விங்கப்பிரதிபாதகவசகம் ஒது. எங்கனம்? புறையுண்மையின்னென்பது.

வியாத்தியோடு கூடின திட்டாந்தவசகம் உதாரணம். எங்ஙனம்? ஏதேது புசையுடைத்து அது தீயுடைத்து; எங்ஙனம்? அட்டில். பக்கத்தில் இலிங்கத்திலுறுசங்காரம் உபநயகம். எங்ஙனம்? இதுவும் புசையுடையதென்பது. பக்கத்திற் சாத்தியத்திலுறுசங்காரதீகமகம். எங்ஙனம்? ஆசையாற் தீயுடையதென்பது. இப்பிரதிஞ்ஞை முதலைந்தும் அவையவம்போல. அவையவங்கள் சமவாயிகாரணமல்ல. சந்தமாகாயத்திற் சமவேதித்திருக்கையால்.

அ. தருக்கம்.

அரிட்டப்பிரசங்கம் தருக்கம். சித்தமானவியாத்தியையுடைய தரும்ங்களுள் வியாப்பியவங்கிகாரத்தால் வியாபகத்தின் வரவு. எங்ஙனம்? சுண்டெடமுண்டாயின் அப்போது நிலம்போலக் காணப்படும் என்பது. இத்தருக்கம் பிரமாணத்தை அழிப்பது. அங்ஙனமன்றோ இம்மலை தீயுடையதோ இல்லதோவென்னுமையத்தின் பின் ஒருவன் தீயில்லதென்று கருகிப் போந்தவளைக்குறித்துத் தீயில்லாதாயினதொற் புசையில்லதுமாகவேண்டுமென்று புசையில்லாமையின் வரவுபண்ணப்படும். அதுவே தருக்கம். அரிட்டப்பிரசங்கமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இது அதுமாகலிடைய சோதகம்; தீயில்லாமையைத்தள்ளுதலால். ஆதலில் அதுமாநத்தை அழிப்பது. தருக்கஞ் சமுசயத்திலடங்குமென்று ஒருவன் சொல்வான். அது பொருந்தாது; ஒருசார்வையுடைய விடையத்தையுடையதாகையால்.

கூ. நிண்ணயம்.

அவதாரணம் நிண்ணயம். அது பிரமாணபலம்.

யி. வாதம்.

தத்துவமறியவேண்டிவான் கதைவாதம் - அது எட்டுநிக்கிரகங்கட்கதிகரணம்; நூனம் அதிகம், அபசித்தாந்தம், ஏதுப்போலியின் பஞ்சகமும் அட்டநிக்கிரகங்கள்.

யக. சற்பம்.

உபயசாதநமுடையதாய் வெல்லவேண்டுமென்னுமிச்சையுடையான் கதை சற்பம். அது எல்லாநிக்கிரகத்தினுங் கிடைத்ததிற்கதிகரணம். பரபட்சம் துஷிக்கப்படுகையிற் சுபட்சசாதநப் பிரயோகமுடிவாயுள்ளது சற்பம்.

யஉ. விதண்டை.

சுபட்சநாபனாவீனமாய்ப் பரபட்சதுஷணமாத்திரமுடிவாயுள்ள கதை விதண்டை. இவ்வைதண்டிகனுக்குப் பட்சமில்லை. சொல்வார் பலரையுடையதாய்ப் பூர்வொத்தரபட்சத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியக்கோவைகதை.

யங். எத்துவாபாசம்.

சொல்லப்பட்ட பக்கத்தருமசதுவமுதலான ரூபங்களுனொரு ரூபத்தாற் குறைந்தாலும் ஏதுவல்ல.

சிலரூபயோகத்தாலேதுவைப்போலத் தோன்றவன ஏதுப்போலிகள், அவை அசித்தம், விருத்தம், அநைககாந்திகம், பிரகரணசமம், காலாத்தியாபதிட்டமென்னும் பேதத்தாலவைகை. அவற்றுள்.

வியாத்தமான வேதுவினுடைய பக்கதரும
தையின் ஞாகஞ் சித்தம் அதனுடைய அபாவம்
அசித்தமென்று அசித்தலக்கணத்திற் சொல்ல
ப்பட்டது. அதுவும் விருத்தமுதலானவற்றினு
முண்டென்று சாங்கரியர் தோன்றுகின்றதாயி
னு மெப்படி சாங்கரியரின்றாமப்படிச் சொ
ல்லப்படும். ஏதெச்சாதாத்தில் முன்னே தோ
ன்றும் தோஷம் ஞாகத்தில் சமாத்தமாயதுவே
தோடத்தைப்பண்ணும். தூடணமென்னுமள
வு, கேறல்ல. முன்னே தோன்றினதனாலே
தோஷமறிவிக்கப்படுகையிற் சுதை முடிவாயி
ன. அன்னியத்துக்குப் போகமின்மையின்.

எதில் விரோதாதோட ஞாகத்தைப்பண்ணு
மது விருத்தவேதுப்போலி. எதில் வியபிசாரா
திகனால் அப்படியாகும். அது அநைகாந்திகமு
தலாயினவை. அவைகள் வியாத்தி பக்க தரும
த்துவத்தோடு கூடின ஏதுச்சொருப ஞாகமி
ல்லாமையால்.

அசித்தங்கள் தோடஞாகத்தைப்பண்ணுமெ
ன்பது. அசித்தம், ஆசிரையாசித்தம், சொரு
பாசித்தம், வியாப்பியத்துவாசித்தமென மூன
றுவகை.

எவ்வேதுவுக்கு மாசிரையமறியப்படாதது ஆ
சிரையாசித்தம். எவ்வனம்? ககராரவிந்த மண
முடையது. அரவிந்தச்சன்மையால்; மடுவிற்கு
மரைபோல, கடம் நித்திபம்; காரியத்துவத்தா
ல். படம்போல என்பது மாசிரையாசித்தம்.

எவ்வேதுவாசிரயத்திலறியப்படாதது அது
சொருபாசித்தம். எவ்வனம்? சாமாதியம் நித்

னவதுமாகம், உபசீவியம், உபசீவகம், அது
பயம் என மூன்றுவகையாம். அவற்றுண் மு
தலதுவலி கமையயுடையது. இரண்டாவது வ
லியில்லாதது. எங்கனம்? பரமாணுக்கன் அ
நித்தியம். மூர்த்தமாகையால்; கடம்போல.
பிரமாணத்தாற் கவரப்படாத திருமியான பர
மாணுக்கவின் நித்தியத்துவாநுமாகங் கூடா
து. ஆசிரையாநித்தியால். இதனாற் பரமாணு
சாதகத்துக்குப் பிரமாணியம் பணிக்கப்பட்ட
து. அன்றியிசற்குத் தோற்றமேயில்லாமையால்.
ஆதலால் உபசீவியம் வாதகமே. உபசீவியம்
துற்பலமானதால். வாத்நியம் எங்கனம்? இந்
தவநித்தியத்துவாநுமாகமே. மூன்றுவது சந்பி
ரதிபட்சம்துல்லியபலத்தால்.

எதுக்குப் பிரத்தியட்சாதி பிரமாணத்தாற்பக்க
த்திற் சாத்தியாபாவ பரிச்சின்னம். அது காலாத்
தியாபதிட்டம். பாதிசலிடையமென்றஞ் சொ
ல்லப்படும். எங்கனம்? தீ வெம்மையில்லது.
பதார்த்தத்துவத்தால்; சலம்போல. இங்கே ப
தார்த்தத்துவம் வது. அதுக்குச் சாத்தியம் வெம்
மையில்லது. அதனுடைய அபாவம் காட்சி
யானே பரிச்சின்னம். துவசகேந்திரியத்தாற்
நீயினதுவெம்மையில்லாமை தள்ளப்படுகையா
ல். இன்னுங் காலாத்தியாபதிட்டம் எங்கன
ம்? கணிகத்துவஞ் சாதிக்கின்றபோது சொன்
ன சத்துவவேது. எங்கே கணிகத்துவஞ் சாத்தி
யம் அதனுடைய பாவம் பிறத்தயினூகம். பிரத்
தியட்சத்தினாற் பரிச்சின்ன வசென்றால் முன்
னமறியப்பட்டது. அதவே இக்கடமென்று பூ

ருவ அதுபவத்தாற் சரித்தவாசனையோடு கூடிய விரிந்திரியத்தாற் பிறந்து பூருவாபரகாலத்தையடைந்த புறத்தபிரூநத்தால் கடத்துக்கு நிலைமை துணியப்படும்.

இந்த அசித்தமுதலான பஞ்சவேதுப்போலியும் பக்கதருமத்துவ முதலான ரூபகீகத்துவத்தாலேதுவல்லண. தம்சாத்தியத்தைச் சாதியாதனவிலக்கணமாகுங் கேவலவியதிரேகியினுடைய அதிவியாத்தி அவ்வியாத்தியசம்பவங்களுமிவற்றடங்கும். இவ்வைந்தினும்வேறல்ல.

அதிவியாத்தியுடையது வியாப்பியத்துவாசித்தம். விபக்கத்தினீக்கமில்லாமையால். சோபாதிகத்துவத்தாலும். எங்கனம்? கோவிலக்கணம் என்றும் பசுத்துவத்துக்கு அலைதாடி முதலானவுண்மையிற் பிரயோசகம்.

அவ்வியாத்திக்குப் பாகாசித்தம். எங்கனம்? கோவிலக்கணமென்னுஞ் சித்திரவன்னமான அலைதாடி. அசம்பவம் சொருபாசித்தம். கோவிலக்கணமான ஒரு குழும் புடைமை.

யசு. சலம்.

தாற்பரியம் வேறுபடச் சொல்லுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் வேறு கற்பித்துத் தூடணஞ் சொல்லுதல், சலம். எங்கனம்? முதற் தாற்பரியத்தாற் சொல்லப்பட்ட நவசம்பளமுடையானிம்மைத்தென்னும் வாக்கியத்திற்கு வேறுபொருளாய்ச் சங்கித்தொருவன், இவனுக்கு நவசம்பளங்களில்லை.—வறுமையால் இவனுக்கு இரண்டாயினுமில்லை —எங்கனமொன்ப

தென்று தூடியாகின்றான். இவ்வாறு சலவாதி யாதலாற்றோற்றவன்.

யு. சாதி.

அசத்தான உத்தரஞ் சாதி. உற்கருஷ முதலா ன பேதத்தாற் பலவகைபெருகுமென்னும் பய த்தால் எல்லாஞ் சொல்லப்பட்டனவல்ல. அவ ற்றுன் வியாத்தமான திட்டாந்ததருமத்தாற் சாதி க்கும்போது அவ்வியாபகத்தருமத்தை வருவித் தலுற்கருஷமென்னுஞ்சாதி. எங்ஙனம்? சத்தம் அநித்தியம், காரியத்துவந்தால் கடம்போலவெ ன்று சொல்லுதற்கண் ஒருவனிங்ஙனஞ் சொல் லாநின்றான், காரியத்துவவேதுவாற் கடம்போ லச் சத்தமநித்தியமாயின் அந்தவேதுவாலே அ துபோலவே சத்தஞ் சாவயவமாகவேண்டுஞ்சா த்தியவியாத்தமான திட்டாந்தமான தருமத்தால் என.

அவ்வியாபகமான தருமத்தின தபாவத்தை வருவித்தல் அபகருஷமென்னுஞ் சாதி. எங் றனம்? முன்சொன்ன அதுமாகத்தில் ஒருவன் இங்ஙனஞ் சொல்லாநின்றான், காரியத்துவ வேதுவாற் கடம்போலச் சத்தம் அநித்தியமாயி ன், அந்தவேதுவீற் கடம்போலச் சத்தமுஞ் செ வியாற் சுவரப்படாததாகவேண்டும், கடஞ்செ வியீற் சுவர்வதன்றேயென.

யுக. நிக்கிரகத்தாநம்.

தோல்லியேது நிக்கிரகத்தாநம். அது நூநம், அநிகம், அபித்தாந்தம், அர்த்தாந்தரம், அப்பி

தரிசைப, மதாதுஞ்சை, விரோதம் முதலானபே
 தத்தாற் பலலிதமாயினும் பெருகுமென்று சொ
 ல்லப்பட்டனயல்ல. சொல்லவேண்டியபொ
 ருளிற் சிறிது குறைதல் தூதம். சொல்லவேண்
 டிய பொருளினதிகம் அதிகம். சித்தாந்தத்தி
 ன் கேடு அபசித்தாந்தம். பிரதிருத்தத்தில் சம்ப
 ந்தமான பொருளுடைய சொல் அர்த்தாந்தரம்
 உத்தரத்தினது தோன்றாமையுட்பிரதிசைப. தன
 க்குப் பிரதிசைபமாய்ப் பரனுக்குச் சம்மதமா
 னவர்த்தத்ததைத்தானே அங்கீகரித்தல் மதாதுஞ்
 சை. இட்டார்த்தபங்கம் விருத்தம். ஈண்டுமீ
 தவும் வேண்டாமையாதிய ரூபபேதங்களுக்கி
 லக்கணங்கு ருமை குற்றமன்று.

தருக்கம் முற்றும்.

R 21856

G
A
R
1

DANIEL POOR LIBRARY
JAFFNA COLLEGE ©

A13008

ARCHIVES